ΝΙΚΟΛΑΙ ΓΡΙΓΟΡΙΕΒ

ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
1934—ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ—1934

НИКОЛАЙ ГРИГОРЬЕВ

ПОЛТОРА РАЗГОВОРА

ОТВ. РЕДАКТОР. И. САРБЕИ
ПЕРЕВОД. Г. ЛЕОНИДАС
ТЕХ. РЕДАКТОР. Н. ПЕТРОС

Стат. форм. 110×150 —печ. лист. $3^1/_2$ — 27,360 знаков. в листе
Тираж 1000—Міськліт 1666 —Зам 1455 Маріупіль, держдрукарня.

1934 — УКРГОСНАЦМЕНИЗДАТ — 1934

ΝΙΚΟΛΑΙ ΓΡΙΓΟΡΙΕΦ

ΜΙΑΜΙΣΙ ΚΥΒΕΝΤΑ

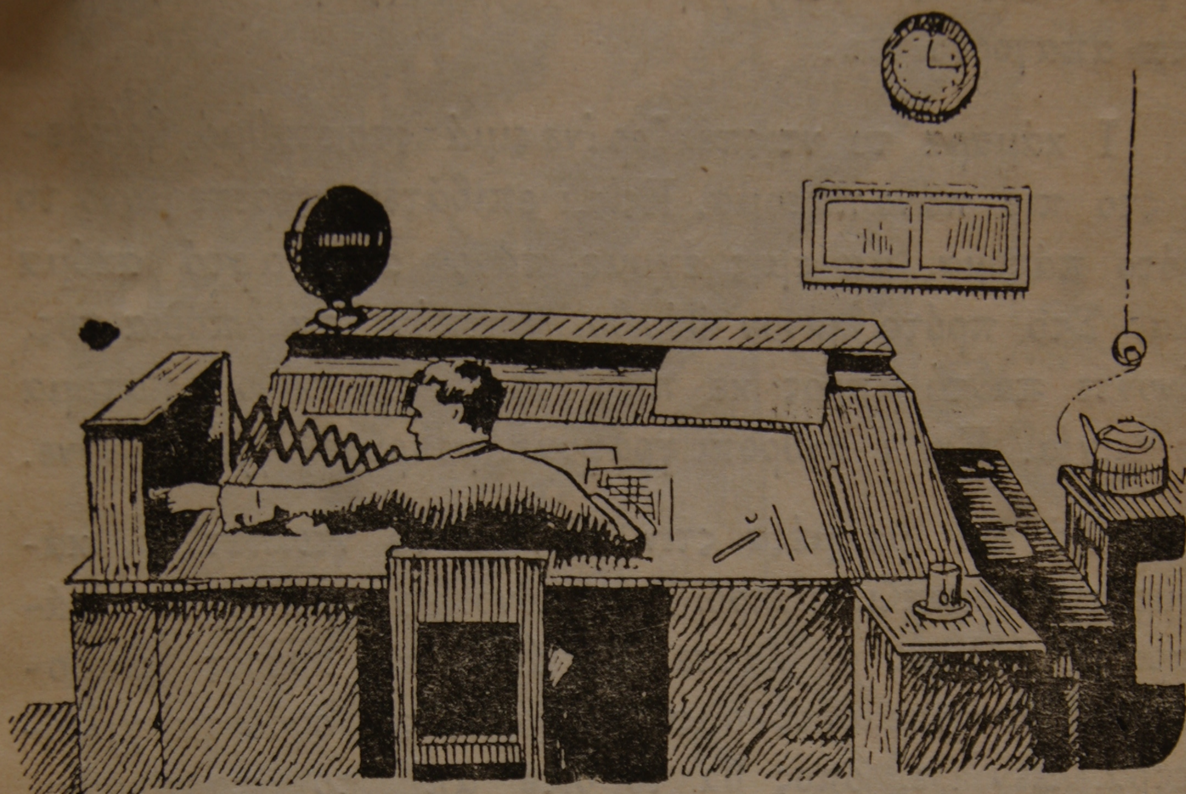
ΔΙΙΓΙΜΑ ΝΤΙΣΠΕΤΖΕΡ

ΥΚΡΑΝΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ
1934

ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΙΣ ΜΕΣΕΑΣ ΚΕ
ΜΕΓΑΛΙΤΕΡΙΣ ΙΛΙΚΙΑΣ

-- Επιτράπικε για εκτίποσι 7-Χ-1934—
Αριθμός βιβλίυ 51 — Τιράζζ 1000
Γορλίτ 1805 — Αριθμός παρανκελίας 4155

ΙΠΕΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: Γ. ΣΑΡΜΠΕΙ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΣ (Απτα ρύσικα) Γ. ΛΕΟΝΙΔΑΣ
ΔΙΟΡΘΟΤΙΣ: Ν. ΠΕΤΡΟΣ

1

Ντιςπέτζερ... Δε θ'ακύςατε, βέβεα, τι ίνε ντιςπέτζερ ςτο ςιδερόδρομο. Κοντύχτορες, βέβεα, ὶδατε, κλιδύχυς, μιχανοδιγύς, θερμαςτές επίςις ίδατε, κςέρετε τι ίνε ςταθμὰρχις,—με κόκινο καςκέτο πιγενοέρχετε πάνο ςτιν πλατφόρμα. Ακόμα ταμίες, πυ πυλύν μπιλιέτα ςτα παραθιράκια. Σινοδύς τον βαγονιόν, λαδοτές, ςινδετὲς... Φιςικά, πορτιέριδες μπρος ςτις πόρτες τυ ςταθμύ. Μα νά εγό ίμε ντιςπέτζερ. Εμένα, βέβεα ύτε μια φορά ςτι ζοί-

ςας δε μ' ίδατε. Ακόμα, στιν κάμαρά-μυ απαγορέβετε να μπι κανένας — στιν πόρτα έτςι κε γράφι: «Αφςτιρό-τατα απαγορέβετε».

Ι κάμαρα τυ ντιςπέτζερ ίνε ςιμά στο ςταθμό, βρίςκε-τε στο πιο πάνο πάτομα. Εςίς, ι επιβάτες, κςέρετε μόνο το πρότο πάτομα, μα εμίς έχυμε πάνο απ' αφτό ακόμα τρία. Στο πρότο κάνυν θόριβο, χτιπύν τα πόδια-τυς, χόνυντε παντύ μπρος κε πίςο. Μα στο πάνο πάτομα ίνε ιςιχία. Εκί ι άνθροπι γράφυνε, μετρύνε, χαρακόνυνε.

Νά εγό ίμε μέςα στιν κάμαρα τυ ντιςπέτζερ, κά-θυμε στο τραπέζι, μετρό, χαρακόνο. Θα μπίτε στιν κά-μαρά-μυ (βέβεα, αν έχετε ιδικί άδια) κι' αμέςος μπρο-ςτά-ςας ανίγετε όλος ο ςιδερόδρομος ςε ογδόντα χιλιό-μετρα. Δεν ίνε, όπος θα το δίτε απ' το παραθιράκι, όχι, — όλα τα ογδόντα χιλιόμετρα βρίςκυντε πάνο στο τραπέζι-μυ.

Ρίχνο μια ματιά στο τραπέζι κε βλέπο, πια τρέ-να πιγένυν πάνο στιν κιριότερι γραμί, πια ςτέκυντε ςτυς εφεδρικύς δρόμυς, πια ςχιματιςτίκανε στον τακςινομικό ςταθμό ίτε περιμένυν τι διαταγί-μυ στο πόςτο Φαρφα-ρόβςκι.

Απ' το Λενινγράντ ος το Λιυμπάν βαςτάι το τμίμα-μυ. Αφτό τό'χυμε εμίς για πρότο κίκλο. Εγό ίμε ντιςπέτζερ τυ πρότυ κίκλυ.

Μα πίςο απ' τον τίχο τις κάμαράς-μυ ίνε ο ντι-ςπέτζερ τυ δέφτερυ κίκλυ (Λιυμπάν-Ακύλοβκα), δίπλα

ДИСПЕТЧЕРСКА

ς' αφτόν, επίςις ὶςτερα απ' ένα τίχο ίνε ο ντιςπέτζερ
τυ τρίτυ κίκλυ,—αφτό ίνε πια ο μιςός ο δρόμος ος τι
Μόςχα—κ.τ.λ.

Ο καθένας ντιςπέτζερ απ' τιν κὰμαρά-τυ βλέπι τα τρένα-τυ. Βλέπι χορίς κανένα τιλεςκόπιο. Μόλις βγι απ' το δρόμο-μυ κανένα τρένο χαλνάι τιν κίνιςι ςτι γραμί—ο ντιςπέτζερ πρέπι να καμτςικὶςι το μιχανικό, ίτε να τραβίκςι το τρένο απ' τιν κιριότερι γραμί κε να το αφίςι ςτον εφεδρικό δρόμο.

Εδό πρέπι να καταλάβετε ὲνα απλό πράμα. 'Ολα τα τρὲνα βγένυν απ' το Λενινγράντ ακριβός, ςίφονα με αφςτιρό δρομολόγιο, το καθένα ςτιν όρα-τυ. 'Εφιγε, το παρακολυθίς. Το τρὲνο πιγένι ςοςτά δίχος εμπόδιο, δίχος ὰταχτα ςταματίματα. Ο ντιςπέτζερ δεν έχι καμιὰ δυλιά. Κι' άκςαφνα τί τρέχι; Το τρένο έμινε πίςο διοτρὶα λεφτά έχαςε δρόμο. Δεν κίτακςε με το μανόμετρο ο μιχανοδιγός τιν πίεςι τυ ατμύ κι' όλι ι δυλιά ίνε, ότι ςπάνι το δρομολόγιο τον τρένον.

Νὰ για παράδιγμα, ας ίνε το τρένο εκατό ςαράντα τρία. Σίφονα με το δρομολόγιο πρέπι να φτάςι ςτο Ριάμποβο ακριβὸς ι όρα ίκοςι διο κε δεκαεφτὰ λεφτὰ. Μα έφταςε, ας πύμε, ι όρα ίκοςι διο κε ίκοςι λεφτά. 'Οςτε αργί μόνο τρία λεφτά. Φένετε πος, κε κυβέντα δεν πρέπι να γίνετε. Τρία λεφτά. 'Υτε ένας επιβάτις, δεν ίνε έτςι, ς' αφτό ύτε κε θα προςέκςι.

Μα ι ςιδεροδρομικί γραμί βρίςκετε πια ςε πιρετὸ. Ολόκλιρι έχι πιρετό απ'το Ριάμποβο ος το Λενινγράντ. Ο τιλέγραφος χτιπά, εκίνος πυ εφιμερέβι τρέχι, ςτο

τιλέφονο κςεφονίζυν—ο ένας τον άλο κε στο δικαςτίριο τον καταγγέλνι κε στο διάβολο τον ςτέλνι. Γιατί ι γραμί ίνε γεμάτι, καταγεμάτι από τρένα. 'Ολες ι γραμές ίνε ςτυμπομένες από τρένα. Κε το Λενινγράντ όλο κε ςχιματίζι νέα τρένα, όλο κε ςτέλνι. Δέκα λεφτά - κε τρένο—δέκα λεφτά κε τρένο. Εδό φιλαράκο κε το τρένο τυ Ρίμπινςκ χάνετε, κε τυ Ιρκύτςκ, κε τις Σεβαςτύπολις για τιν Κριμέα κε τυ Κιςλοβότςκ για τον Κάφκαςο. Αν το εκατό ςαράντα τρία ςκαλόςι, θα ςφαλίςι το δρόμο ς' όλα αφτά τα τρένα, γιατί ος το Ριάμποβο όλα πιγένυν από ένα δρόμο. Κε πριν απ' όλα θα ςφαλίςι το δρόμο στο γλίγορο μοςχοβίτικο νύμερο ίκοςι τρία. Αφτό πιγένι πάντα ίςτερα απ' το εκατό ςαράντα τρία.

'Ετςι, το ένα στο ζβέρκο τ' αλυνύ, κινύντε σε μας τα τρένα πάνο ςτι γραμί... Κι' άκςαφνα στάςυ. Το εκατό ςαράντα τρία δεν έφταςε στο Ριάμποβο. 'Αργιςε τρία λεφτά.

Αν ο προιγύμενος σταθμός δεν έκλινε ένκερα μπρος στο γλίγορο ίκοςι εφτά το ςιματοφόρο—θάβλεπες να χοθί στιν υρά τυ αργοποριμένυ.

Κι' αρχίςανε να κλίνυν ι ςιματοφόρι μπρος ς' όλα τα τρένα ς' όλυς τυς σταθμύς ος το Λενινγράντ. Κε στο Υςακί, κε στο 'Ομπυχοβο, κε στο Σάμπλινο κε ςτιν Πιπέβκα—ς'όλυς τυς σταθμύς κλιδόνυν τα τρένα.

'Ολα τα τρένα λιπόν έπεςαν όκςο απ' το δρομολόγιο.

Νά τι ςαλάτα μπορύν να κάνυν τρία λεφτά στο ςιδερόδρομο.

Κε θα γινότανε ςαλάτα στι γραμί, όχι μια φορά στο μερόνιχτο θα γινότανε αν δεν ίταν ο ντιςπέτζερ. Το κςέρετε, το τρένο—δεν ίνε λαγός, δε θα πιδίςι απ' τις γραμὲς κε δε θα τρέκςι απ' το μονοπάτι ολόγιρα στ' άλο τρένο, πυ ςτέκετε μπροςτὰ-τυ στι γραμί.

Μα γι' αφτό κε κάθετε ο ντιςπέτζερ ςτο τραπέζι-τυ για ν' ανίγι δρόμο ςε κάθε τρὲνο.

'Ενα φίλο χαρακομένο χαρτί κε μολίβι, αφτὸ ίνε όλο, πυ χριάζετε ςτον ντιςπέτζερ. Μα τυ χριάζετε ακόμα τριγίρο νἄνε ςιοπί. Κε ι πόρτα ίνε καλὰ κλιζμένι κε το παραθιράκι—μίτεςφ ιριγματιές, μίτε ςιρίνες, μίτε φονές.

Εγό έτςι ακόμα κε το στόρι κατεβάζο, στο παράθιρο τις κάμαράς-μυ,—για να μι γλιγοροπερνύνε μπρος στα μάτια-μυ τα τρένα. Θα καθὶςο στο τραπέζι-μυ, θ' ανίκςο ένα φίλο χαρτί με τετράγονα, εμίς το λέμε γράφικα, θα κςίςο το μολίβι πιο μιτερά κι' αρχίζο να διεφθίνο τα τρένα.

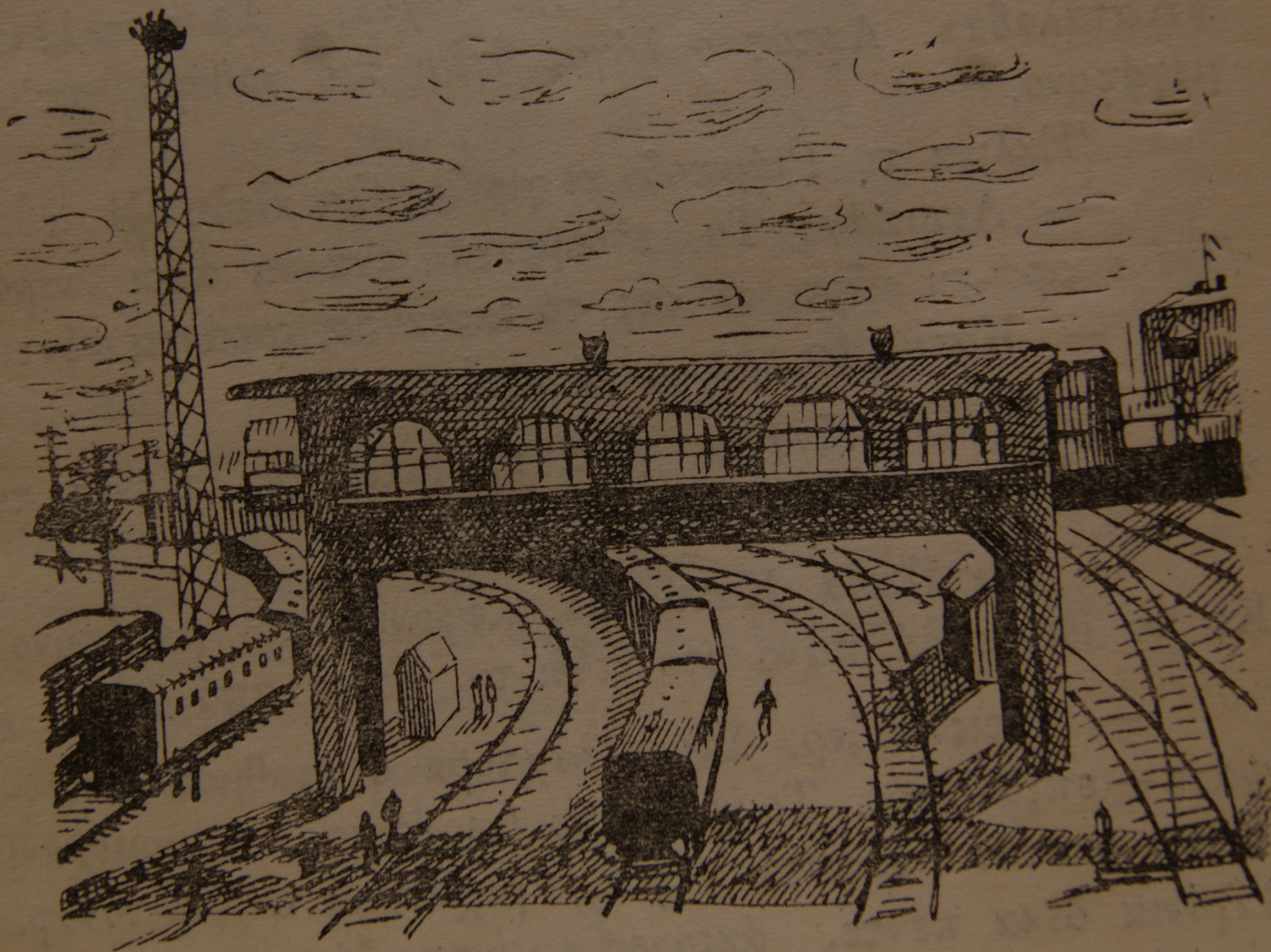
2.

Δε βρίςκυμε μόνος μέςα στιν κάμαρα. Δυλέβυμε δυο. Εγό, ο ντιςπέτζερ κι' ο βοιθός-μυ—το μεγάφονο. Εγό κάθυμε ςτιν καρέκλα κε το μεγάφονο ςτέκετε μ' ένα πόδι στιν ακρίτςα τυ τραπεζιύ, μπροςτά-μυ. Στέκετε κε μυ δίνι αναφορά.

Το εκατό ςαράντα τρια ίνε ςτο Ριάμποβο. Τρία λεφτά αργοπόριμα. Το ίκοςι εφτά πιγένι ςτιν όρα-τυ.

Θα μυ αναφέρι ο βοιθός κε θα μεταδόςι τις διαταγές-μυ ςτυς ςταθμύς.

Στα αριςτερά-μυ, νά έτςι δα, βρίςκετε μια καςετίνα, ι ονομαςία-τις ίνε ςελέχτορας. Ι καςετίνα έχι κλιδιά.

Δεκαενιά ςταθμύς έχο ςτο τμίμα-μυ—κε δεκαενιά κλιδιά ςτιν καςετίνα. Θα γιρίςις το κλιδί—αμέςος ο ςταθμός ςυ απαντά. Θα γιρίςις το κλιδί τυ Ριάμποβο—το μεγάφονο αμέςος κε κςεφονίζι.

— Στο σελέχτορα ίνε το Ριάμποβο. Σαν να μι βρίσκετε το Ριάμποβο στι γραμί πενίντα χιλιόμετρα μακριά, μα δο στιν κασετίνα.

— Ριάμποβο; —ροτό.— Πάρτε λιπόν το εκατό σαράντα τρία στον εφεδρικό. Αφίστε να περάσι το ίκοσι εφτά.

— Κατάλαβα—απαντά το μεγάφονο.

Σε μας δε λένε «νε» ίτε «όχι». Σε μας λένε: «Κατάλαβα». Αφτός ο λόγος βγένι πιο καθαρά απ' το μεγάφονο.

'Εκλισα το Ριάμποβο κε γιρίζο άλο κλιδί.

— Λιουμπάν; Το εβδομίντα ένα να πάρι νερό. 'Ινε ι σιρά-το νάρτι σε σας το εξακόσια σαράντα πέντε.

— Κατάλαβα, να πάρι νερό...

— Ναβάλοτζναγια, γιατί κρατάτε τις στέρνες το νεφτιύ; Να τις στίλετε αμέσος.

— Κατάλαβα. Κατάλαβα κσεφονίζι το μεγάφονο. Κε το ίδιο πιδά πάνο στο πόδι-το, θαρίς από ξίλο.

— Ντισπέτζερ. Στο σελέχτορα ο σταθμός Λενινγράντ—επιβατικός. Το ίκοσι ένα ίνε έτιμο. Ατμομιχανί 'Ελκα εκατόν εξίντα τρία, μιχανικός ο Χαριτόνοφ. Βαγόνια δέκα πέντε, άξονες εξίντα, βάρος το τρένο εφτακόσιι τριάντα ενέα τόνι, τα φρένα εξετάστικαν, αρχικοντύχτορας ο Σίσοβ...—δίχος να πάρι ανάσα εξτομίζι το μεγάφονο. Κι' αρχινάι να σφιρίζι σαν βραστό νερό.—Να στίλυμε το ίκοσι ενέα; Να στίλυμε;

— Στίλτε-το.

— Ντιςπέτζερ. Ντιςπέτζερ με διάφορες φονές φονάζι το μεγάφονο — το εκατό ςαράντα πέντε βγίκε απ' το Κόλμπινο... Ντιςπέτζερ, εγό ίμε το Ριάμποβο... Ντιςπέτζερ, εγό το 'Ομπυχοβο...

Αν ακύςι στιν πόρτα τυ ντιςπέτζερ κανένας δε θα πιςτέπςι, ότι βρίςκυμε μόνος στιν κάμαρα. Φένετε ςαν να γίνετε έκταχτι ςινεδρίαςι στιν κάμαρα-μυ. Σαν να μιλύν, φονάζυν, μαλόνυν ο ένας ίςτερα απ' τον άλο ίκοςι άνθροπι.

Νά τι έγινε μια φορά. Μυ ςτίλανε με γράμα ένα ςινοδό. Κςέρετε τυς ςινοδύς τον βαγονιόν; Λιπόν, έτςι χτιπύςε στιν πόρτα. Μα εγό δεν ακύγο. Χτιπά - μα εγό καμιά προςοχί. Τότε άνικςε απότομα τιν πόρτα δίχος άδια — πος κςιπάςτικε... Κε τόςκαςε.

Το παλικάρι, όπος φένετε, ίτανε νιόβγαλτο στο ςιδερόδρομο. Ενόςο στεκόταν πίςο απ' τιν πόρτα-μυ, άκυςε ίκοςι διαφορετικές φονές στιν κάμαρα. 'Ανικςε τιν πόρτα: βλέπι έναν άνθροπο, χάθικαν όλι ι άλι ςαν να τυς κατάπιε το πάτομα.

Πός να μι φοβιθί ο άνθροπος;

3.

Σύφονα με τον κανονιζμό δεν κάνι να μπένι κανένας στιν κάμαρα τυ ντιςπέτζερ. Κι' ύτε χριάζετε. Μπις δε μπις το ίδιο κάνι, να κυβεντιάςο τιν όρα τις ιπιρεςίας δεν μπορό. Το μεγάφονο αδιάκοπα τυμπανίζι

τ' αφτιά, — ακύς κε φοβάσε να μι χάσις καμιά λέκσι. Γιατί δεν ίνε κύφιες αφτές ι λέκσες — ίνε τα τρένα, πυ έρχυντε. Συ φονάζι στ' αφτί το μεγάφονο κε σι στο μικρόφονο τυ απαντάς. Μιλάς, μιλάς, διατάζις διόχνις, κσεφονίζις. Κι' ίσε σα να βρὶσκεσε ολόκλιρος κάτο απ' τιν πρέσα. Τ' αριστερό χὲρι στιν κασετίνα. Στο δεκσί μολίβι. Το μολίβι το σέρνις πὰνο στο γράφικα. Τ' αριστερό-συ πόδι στο πεντάλι — πρέπι όλο τον κερό, πυ μιλάς να βαστάς το πεντάλι. Μόνο το δεκσί-συ πόδι ίνε λέφτερο απ' τιν ιπιρεσία.

Κε τα μάτια — τα μὰτια δυλέβυν πιότερο απ' όλα. Πότε στο γράφικα κιτάζις πότε στο ρολόγι, πότε στο γράφικα πότε στο ρολόγι. 'Ολι ι δυλιά-μυ ίνε μετριμένι με τα λεφτά. Στι βάρδια έχο οχτό όρες ιπιρεσία, αφτό κάνι τετρακόσια ογδόντα λεφτά. Νά όλο, όλο, πυ σΰδοκαν. Κι' ύτε ένα λεφτό πιότερο. Δεν έχις από πυθενά να πάρις παραπανίσιο λεφτό.. Πιότερο από εκσίντα λεφτά δε μπορίς να στρανκίσις απ' τιν όρα.

Μα γι' αφτά τα τετρακόσια ογδόντα λεφτά πρέπ να διόκσις στο τμίμα-συ πενίντα ενέα τρένα. Νά κε κιλάς τα μάτια πάνο στιν πλάκα τυ ρολογιύ, πολαπλασιάζις τα λεφτά με τα χιλιόμετρα, διερίς τα χιλιόμετρα με τα λεφτά, αφεράς τα λεφτά απ' τα λεφτά. Πος να κάνο σκέφτυμε να μι χάσο κανὲνα, πος να κάνο όστε να μι μυ χαθί απ' τα δάχτιλα κανένα λεφτυδάκι. Φισικά, κε στα τρένα δίνις επίσις λεφτά με λογαριαζμό. Μα αν πια πετάκσις κανένα παραπανίσιο λεφτό, — έτσι

ος το τέλος τυ τμίματος, ος το Λιυμπάν θα σε εφχαριστά ο μιχανικός.

Μα όχι μόνο τα λεφτά, μα κε τα λόγια στυς ντισπὲτζερ ίνε μετριμὲνα. Φλίαρος ντισπέτζερ στιν ιπιρεσία—χαμένος άνθροπος. Για ν᾽ αφίσις να περάσι ένα τρένο, φτάνυν διο τρις λέκσες, θα πις στο σταθμό: «Στίλτε το εκατό σαράντα τρία», ίτε: «Ανίκστε το σιματοφόρο στο ὶκοσι εφτὰ». Μα ο φλίαρος θα βγάλι μπρος στο μεγάφονο ολόκλιρο λόγο.

— Κόλπινο,—θα πι,—ακύστε καλά. Κόλπινο, εκί σε σας το εκατό σαράντα τρία στέκετε κάτο απ᾽ το σιματοφόρο. Στίλτε-το γλιγορότερα, παρακαλό. Τί; Χέρετε, Ιβάν Ιβάνοβιτζ... Σις πος περνάτε; Ἑτσι, στίλτε, παρακαλό, το εκατό σαράντα τρία.

Με ένα Ιβάν Ιβάνοβιτζ χασομερά, μα δέκα τρένα ρίχνι όκσο απ᾽ το δρομολόγιο. Κιτάζις, κσεχαρβάλοσε τιν κίνισι, ο ίδιος ο ντισπέτζερ τιν κσεχαρβάλοσε.

Γιαφτό εμίς έχυμε κανονιζμό: για κάθε τρὲνο πέφτι μιάμισι κυβέντα. Ἰπες μιάμισι κυβέντα κε κλίσε το στόμα-συ. Το τρένο θα περάσι όπος πρέπι. Μα αν συ έρχυντε στι γλόσα παραπανὶσια λόγια—κατάπιε-τα. Για τα παραπανίσια λόγια δεν ιπάρχυνε στι γραμὶ παραπανίσια λεφτά.

4.

Ἰδατε ποτές γράφικα τυ ντισπέτζερ; Νομίζο πος δεν ίδατε.

'Ινε ένα δίχτι, όλο ιχνογραφιμένο απ' τα αριστερά προς τα δεξιά κι' απ' τα δεξιά προς τ' αριστερά με πλάγιες κόκινες κε μαβιές γραμές. Ι κόκινες γραμές ίνε τα επιβατικά τρένα, ι μαβιές—τα φορτιγά.

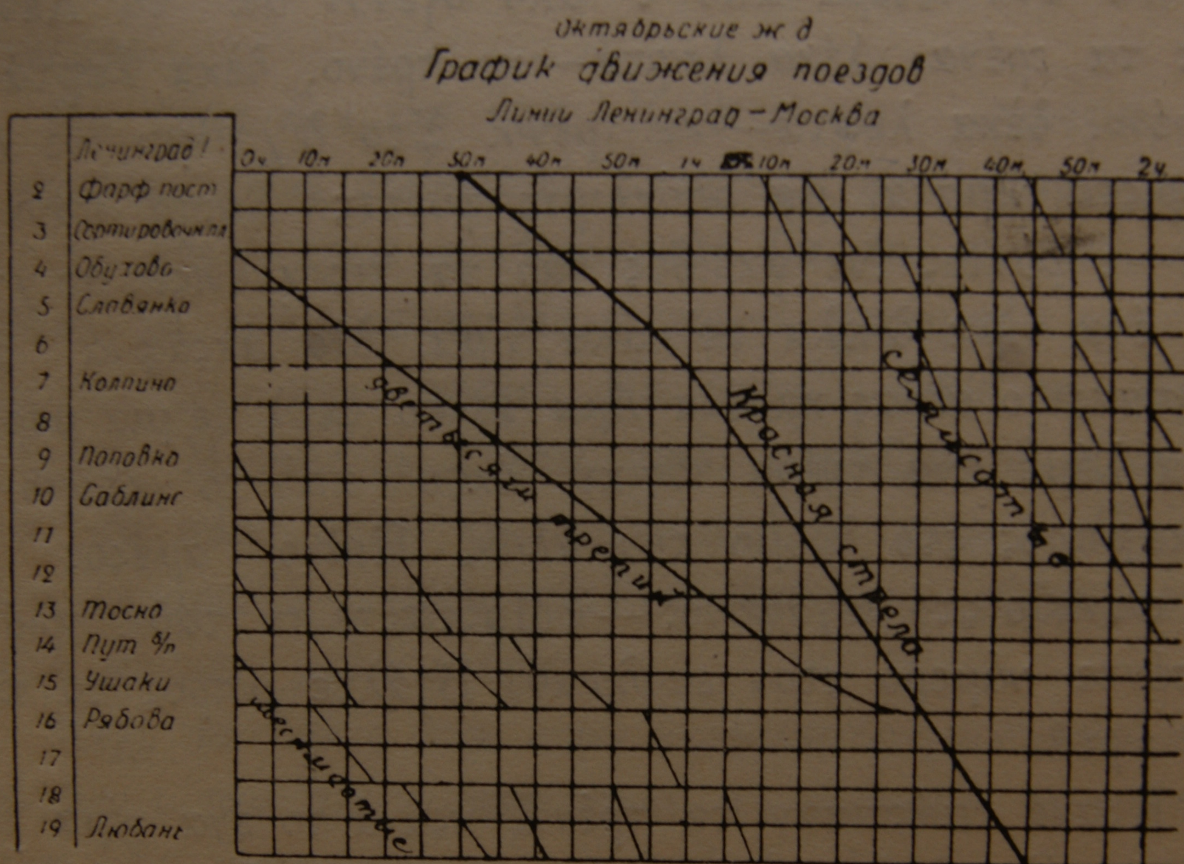
'Ολες αφτές τις γραμές τις κάνι ο ντισπέτζερ μόνος-τυ στον κερό τις ιπιρεσίας. Μα το δίχτι τυ δίνετε έτιμο, τιπομένο. Στο πάνο-πάνο μèρος τυ χαρτιύ ίνε τιπομένι μια χοντρί γραμί κε πάνο απ' τι γραμί: «Λενινγράντ». Κάτο—άλι γραμί, αφτό ίνε ο «σταθμός Λιυμπάν». Κι' ανάμεσά-τυς—ακόμα δέκα εφτὰ χορίζματα. 'Ινε ι σταθμί — ο Ταξινομικός, 'Ομπυχοβο, Σλαβιàνκα, Κόλπινο, Υσακί κε τα λιπά κε τα λιπά. 'Εχο στο τμίμα δεκαενιά σταθμύς κε δεκαενιά γραμές πàνο στο χαρτί. 'Ολες αφτές ι γραμές ίνε οριζόντιες. Μα τις διασταβρόνυν κάθετες γραμές: για κàθε πέντε λεφτά—μια γραμί. Στιν ιπιρεσία-μυ ίνε τετρακόσια ογδόντα λεφτά—κε ενενὶντα èχι κάθετες γραμές.

'Ετσι κε δυλέβις. Βγίκε το τρένο απ' το Λενινγράντ τιν τάδε όρα κε τόσα λεφτά. Βάζις το μολίβι στι χοντρί γραμί «Λενινγράντ» εκὶ, πυ τιν διασταβρόνι ι γραμί αφτίς τις ίδιας όρας, αφτύ τυ ίδιυ λεφτύ. Κε περιμένις. Ας πύμε ὶστερα από ίκοσι λεφτά, το τρένο πρέπι νἄνε στι Σλαβιάνκα. Κιτάζις στο ρολόγι κ' έχις ετιμο το μολίβι.

— Σλαβιάνκα στον κερό—φονάζι το μεγάφονο.

— Κατάλαβα— απαντὰς κε διόχνις το μολίβι απ' το Λενινγρνάτ στι Σλαβιάνκα. Κε πάλι περιμένις. Σε εφτά λεφτά ακόμα, το τρένο πρέπι να ξεπεράσι το μπλοκ-

ποςτ ςτο ίκοσι ένα χιλιόμετρο. Το κςεπέραςε. Τρέχι το μολίβι απ' τι Σλαβιάνκα ςτο μπλοκ-ποςτ. Παραπέρα το Κόλπινο. Ποπὸβκα — φέβγο ςτιν Ποπόβκα. Σάμπλινο — τραβό ος το Σάμπλινο. Ἐτςι κι' οδιγό το μολίβι καταπόδι ςτο τρένο. Αν το τρένο πιγένι καλά, τό-

τε κ' ι γραμὶ κάτο απ' το μολίβι βγὲνι ίσια. Μα αν αρχίζι να βγένι όκςο απ' το δρόμο-τυ — ι γραμί τυ μολιβιύ κι' αφτί τςακίζετε. Ἐτςι κε δίχος τιλεςκόπιο βλέπο πος πιγένι το τρένο. Κι' αν ακόμα ὲφιγες τριακὸσια χιλιόμετρα μακριὰ, απ' το ντιςπέτζερ δεν κρίβεςε. Το μεγάφονο από κάθε ςταθμὸ αναφέρι ςτον ντιςπέτζερ για το τρὲνο.

Ι δυλιά-μυ δε θάτανε βαριά, αν παρακολυθύςα μόνο ένα τρένο. Μα έχο δεκάδες τρένα, για κάθε ένα πρέπι ν' ανίκςο δρόμο στο γράφικα. Το ένα το πίγα ος το Κόλπινο, το άλο πια ος το Ριάμποβο, μα το τρίτο ςτέκετε ακόμα στι χοντρί γραμί σαν τελία.

Το ένα ίςτερα από τ' άλο βγένυν απ' το Λενινγράντ τα τρένα. Δέκα λεφτά—κε τρένο, δέκα λεφτά—κε τρένο, δέκα λεφτά—κε τρένο. Στο δίχτι-μυ ίνε όχι κςεχοριςτά νίματα, μα ολόκλιρες φύντες. Σοςτά πάνε τα τρένα—ι φύντες ίνε ακριβός σαν να τις χτένιςες με χτένι το ένα νίμα δίπλα στ' άλο νίμα. Μα άκςαφνα σαν ν' άρπακςε ο αέρας κανένα νίμα κε το φιςά σε μια μεριά. Σα να λέμε ένα τρένο βγίκε όκςο απ' το δρόμο-τυ στάθικε μπρος στο δρόμο τον άλον. Πιάνο αμέςος το κλιδί, φονάζο στο μεγάφονο: —«Μαζέπςτε το τάδε, τριάντα πέντε νύμερο στον εφεδρικό. Βγάλτε μπρος το πενίντα εφτά.

Κςανά ιςιάστικαν τα τρένα, κςανά το ένα νίμα ίνε σιμά στο άλο. Μόνο, τι να κάνο με το τριάντα πέντε—μ' αφτό πυ το περιμάζεπςα στον εφεδρικό; Το κςέρετε, έχο ακριβός καθοριζμένο καθίκο: να διόκςο στο τμίμα, στο διάστιμα τις ιπιρεςίας, πενίντα ενέα τρένα. Μα εγό ένα τρένο τό'ριkςα όκςο.. Νά εδό ακριβός ίν' ο κόμπος. Να ρίκςις όκςο απ' τιν κιριότερι γραμί τρένο—δεν ίνε πέκςε γέλαςε. Ι πιο απλί δυλιά ίνε να πετάς όκςο. Μα πος θα το χόςις πάλι ανάμεςα στα τρένα. Πος θα παραμερίςις τα νίματα τυ γράφικα για ν' ανίκςις δρόμο στο τρένο, πυ κόλιςε;

'Αλι φορά τιχένι: ονάβις, αφίνις το τρένο στον εφεδρικό κε εδό με το σορό θα πλακόσυν τα τρένα κε θα το κλίσυνε στο μισό δρόμο. 'Ετσι κε δίχος αφτό το τρένο θα παραδέχις τιν ιπιρεσία. Πίρες πενίντα ενιά, έδοχες πενίντα οχτό. Αφτό το πάθενα σιχνά, όταν ίμυνα νιόβγαλτος.

Μα τόρα δεν ίνε έτσι. Κάθεσε στιν ιπιρεσία, μα στο κεφάλι-συ ίνε αριθμιτικί. Σκέφτεσε, έχι λογαριαζμό να ρίξις το τρένο στον εφεδρικό; Δε θα το κλίσυνε στον εφεδρικό τα άλα τρένα; Θἄνε καμιά χαραμάδα για να κσετριπόσι στιν κίρια γραμί; Κε μεγάλο θἄνε το κέρδος απ' αφτό; Μετράς σε λεφτά, πολί κερδίζυν τ' άλα τα τρένα, αν πάρο αφτό το τρένο απ' τι γραμί; Κε σε ρύβλια λογαριάζις — πόσο κάρβυνο θα κάψι άδικα, αν το κρατίσο ακίνιτο μιάμισι όρα;

'Οχι να βάλις πια στον εφεδρικό δρόμο ένα τρένο — αφτό ίνε ι πιο ακρινί περίπτοσι. Ο έμπιρος ντισπέτζερ ένκερα θα καμτσικίσι το μιχανοδιγό: Φίγε, τριάντα πέντε μι μπερδέβεσε στα πόδια-μας. Φίγε ύτε ι μιρυδιά-συ να μιν ίνε. Βλέπις ίστερα από δέκα-δόδεκα λεφτά στο γράφικα — αχά κατάλαβε ο μιχανοδιγός τιν παρατίρισι. Ι τεθλαζμένι-τυ λίγισε αμέσος προς τα κάτο. Λίγισε κε ισιόνετε πια με τἄλα τρένα. Ι δρόμι τον τρένον βρίσκυντε πάλι σαν ένα νίμα δίπλα στο άλο.

Μα τιχένι, να πρέπι όχι να καμτσικίσις μα να κρατίσις το μιχανοδιγό. Απσίς μιχανοδιγί πιότερα απ' όλυς μυτζυρόνυν το γράφικα τυ ντισπέτζερ. Θα βγι απ' το Λενινγράντ κε δόστυ δρόμο, δόστυ δρόμο. Σκέφτεσε,

θάνε κάπυ στο δρόμο, μα αφτός πια έφτασε στο σταθμό. Θέλις να τον πιάσις στο σταθμό—μα πύ, αφτός—τόσκασε πια παραπέρα στο δρόμο. Στα τελεφτέα, διατάζις τον ερχόμενο σταθμό να τυ ανίχσι το κλιδί για τον εφεδρικό δρόμο. Πέφτι εκί σα σε παγίδα. Τον κρατάς όσον κερό πρέπι κε τον αφίνις παραπέρα σίφονα με το δρομολόγιο. Στο γράφικα, βέβεα, ι γραμί-τυ ίνε χαλαζμένι,—ένα τέτιο τρένο συ παραμορφόνι τι γραμί.

Εδό πολί εχσαρτιέτε απ' το μιχα οδιγό. Ο καλός μιχανοδιγός με τα πόδια-τυ εστάνετε, πος πάι το τρένο-τυ. Σ' αφτόν ι ατμομιχανί δε θα χάσι τι γριγοράδατις. Μα αν αρχίζι ι μιχανί να χάνι δρόμο, ας ίνε κε μισό λεφτό, αμέσος τα πόδια θα το πυν στο μιχανοδιγό. Θα τραβίχσι το χερύλι τυ ρενκυλάτορα κε διόρθοσε κιόλας το δρόμο. Μα δε φτάνι, ότι διόρθοσε το δρόμο, ακόμα έδοσε ατμό στυς κιλίντρυς για ν' αφίσι ένα λεφτό στιν εφεδρία. Ο καλός μιχανοδιγός πάντα βαστά ένα λεφτό στιν

εφεδρία. Κε δεν τυ χριάζετε να κιτάχσι το ρολόγι. Αν δεν εστάνεσε τι μιχανί-συ δε σε γλιτόνι ύτε το ρολόγι.

Με καλό μιχανοδιγό ίνε εφχάριστο να ταξιδέβις στιν ατμομιχανί. Ιδιέτερα, αν ίνε γλίγορι ατμομιχανί ὶ γράμα «Σ», ίτε 'Ελκα, γράμα «Λ».

'Ιδατε 'Ελκα; Ακόμα κε απ' τι φονί αμὲσος τι γνορίζις. Δεν ίνε σιρίνα—ίνε ορχίστρα. Ογδόντα χιλιόμετρα τιν όρα, εκατό χιλιόμετρα δίνι ι ατμομιχανί. Ι φοτιά μουκρίζι, χόνις το κεφάλι στο παράθιρο—όχι μόνο το κασκέτο—μα συ φένετε πος συ βγάζι κε τα μαλιὰ απ' το κεφάλι. Μα ο δρόμος-τις ίνε ομαλός, κανονικός δεν κουνά ι μιχανί, δεν τραντάζι. Ο μιχανοδιγός κενόνι ένα ποτίρι τζάι, το βάζι πάνο στο καζάνι, κε το τζάι ύτε καν ταράζετε. Νά αφτό ίνε δρόμος!

'Οταν πέρνις 'Ελκα στο γράφικα ίνε σαν να χάρακσε κανένας με το μαχὲρι πάνο στο δίχτι. Το βλέπις κε χέρεσε.

Ι 'Ελκα δεν οδιγί το κάθε τρὲνο. Δεν τι βάζουνε σε κανένα φορτιγο-επιβατικό, ίτε φορτιγό. Σας έτιχε ποτές να ταξιδέπσετε με το «Κόκινο Βέλος»; Νά αφτό ίνε 'Ελκα.

Νάχι να κάνι με γρίγορα τρένα ίνε μια χαρά για τον ντισπέτζερ. Αφτά δε συ χαλνύνε τι δυλιά, ακόμα κι' αν αργοπορίσι στο δρόμο το γλίγορο τρένο, στο διάστιμα ενός σταθμύ τον ξανακερδίζι τον κερὸ-τυ. Στα γλίγορα τρένα κ' ι ατμομιχανές ίνε πρότις τάξις κ' ι μιχανοδιγὶ. Κε το κιριότερο, μ' αφτές ι δυλιά ίνε παστρικί. Κὰθε σταθμός έχι μπροστά-τυς έτιμο το σιματοφόρο. Μιάμισι όρα, κε το γλίγορο τρένο ίνε στο Λιυμπάν έφιγε στο διπλανό ντισπέτζερ.

Μα με τἄλα τα τρὲνα ι ςκοτύρα τυ ντιςπέτζερ ὶνε πολί περιςότερι. Ιδιέτερα με τα φορτιγά.

5.

Τα φορτιγά τρένα τα διόχνυμε ςτι γραμί τι νίχτα. Τότες ίνε πιο εβρίχορα ςτιγ ραμί. Κε τα διόχνυμε ολόκλι-ρα πακὲτα. 'Οςα έχυνε νύμερα εχςακόςια — ένα πακέτο. 'Οςα έχυν εφτακόςια — άλο. 'Οςα έχυνε νύμερα εχςακό-ςια — τρίτο πακέτο. Κε ςε κάθε τρένο ος εκατό βαγόνια. Παρ' ολίγο να φτάςι το μιςό χιλιόμετρο μάκρος το κάθετρ ένα.

Κάθε ατμομιχανί δεν μπορί να τραβίχςι ένα τέτιο πράμα. Μα ι Στζύκα — γράμα Щ — το τραβά. Ι Στζύκα ίνε ι βαριά ατμομιχανί-μας. Ι Στζύκα — φονάζι με μπάςο. Τέτια φονί τις επιτρέπι ο κανονιζμός. Μ' αν τι δις δεν ίνε πολί μεγάλι ατμομιχανί. Κε δεν πιγένι ζβέλτα — πολί απέχι απ' την 'Ελκα. Ι τροχί

τις Στζύκας ίνε ςα δόντια — μικρί, κε γαντζοτί. Ι 'Ελκα τρέχι γλίγορα, γιατί έχι μεγάλυς τροχύς. Γιρίζι τον τρο-

γό κε μονομιάς πίγε μπρος μισί δεκάδα μέτρα. Μα ι Στζύκα δε βιάζετε, βαριά στρόνι τον τροχό-τις πάνο στις γραμές κε γι'αφτό νά τι βυνά τραβά.

Σέρνυντε τα φορτιγά, βονκύν, θα σιρτύν πέντε-έκσι σταθμύς κε θα σταθύν. Πρέπι να πάρυνε νερό στο τέντερ, να σικόσυν τον ατμό ος τιν πλέρια πίεσι. Κε ενόσο στέκετε το φορτιγό στο σταθμό, στον ντισπέτζερ, στο γράφικα κσεφιτρόνι ολόκλιρο σκαλοπάτι. 'Οσο περισότερα λεφτά σταμάτιμα, τόσο πιο πλατί ίνε το σκαλοπάτι. Βλέπις ίστερα απ' τιν ιπιρεσία στο γράφικα κε τα φορτιγά τρένα συ ιχνογραφίσανε ίκοσι σκαλοπάτια.

Πιο χιρότερο πράμα δεν ιπάρχι, απ' το σταμάτιμα πάνο στο δρόμο, τότε τα φορτιγά πιγένυν το ένα στο ζβέρκο τυ άλυ. Αρχίζυνε να φρενάρυν, σταματύν όπυ τίχι — χάθικες κε σι μ'αφτά. Θα σταθὶ κανένα εφτακόσια νὺμερο — χίλιι τόνι πάνο στυς τροχὺς, — ίστερα δεν το κυνάς απ' τον τόπο-τυ. Ιδιέτερα το χιμόνα με τιν παγονιά. Λιγάκι χιονάκι τυ πέφτι στυς τροχύς, — κιτάζις πάγοσε κιόλας στυς δρόμυς. Πάνε να το κσεκολίσις. Δός-τυ εργάτες με φτιάρια, διόχνε απ' το γιτονικό σταθμό το σκυντιστίρι (τολκάτζ).

'Οτι κε να πις ίνε δυλιά γεμάτι σκοτύρες να οδιγίσις τα φορτιγά τρένα σίφονα με το γράφικα. Γεμάτι σκοτύρες, μα χριάζετε. Δίχος φορτιγό τρένο δε μπορίς να κυβαλίσις στιν πόλι ύτε σιτάρι, ύτε τύβλα στις νοβοστρόικες, ύτε τράκτορ στα κολχόζια. Ακόμα κε τα επιβατικά τρένα δε θα μπορὺσανε να πάνε δίχος τα φορτιγά. Κάρβυνο για το γράμα «С» κε νέφτι για τιν

'Ελκα—πιος κυβαλάι; Τα φορτιγά.

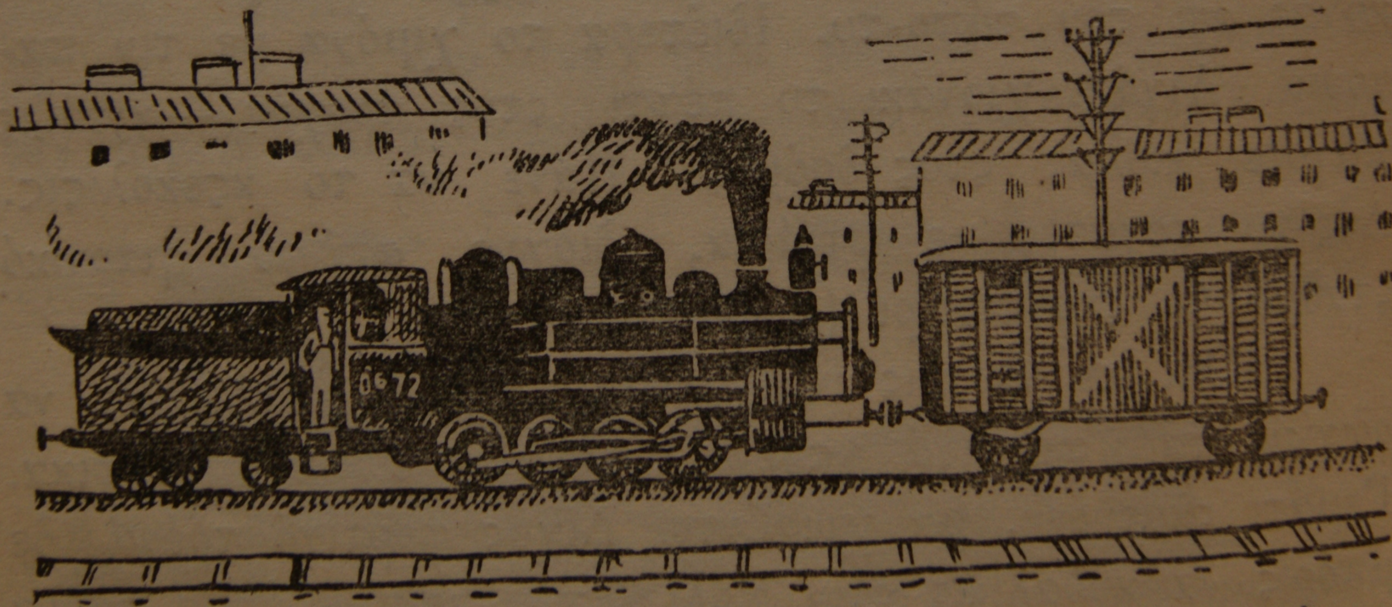
Το πρότο μέρος πρέπι να κατέχυνε στον πραγματικό ντιςπέτζερ τα φορτιγά.

6.

'Ολα αφτά τα εκςακόςια, εφτακόςια, ενιακόςια νύμερα βγένυν τι νίχτα στι γραμί απ' τον Ταχςινομικό σταθμό.

'Οταν φèβγετε με το τρένο, απ' το Λενινγράντ μπορίτε ι ίδιι να δίτε τον Ταχςινομικὸ σταθμό. Απλόνετε ςε πέντε—έχςι χιλιόμετρα. Τέτιος σταθμός ιπὰρχι όχι μόνο στο Λενινγράντ, μα κε ςε κάθε μεγάλι ςιδεροδρομικί διαςτάβροςι.

Τα επιβατικά τρένα δε σταματύνε στον ταχςινομικό σταθμό. Εκί δε θα δίτε ύτε χτίριο σταθμὺ, ύτε πλατ-

φόρμες—μόνο καθαρός κάμπος. Κε στον κάμπο ράγιες. Σαν να πέραςαν τον κάμπο με αλέτρι κε ςε κάθε αβλάκι να βάλανε ράγιες—τόσες πολές ίνε εκί. Κε

πάνο ς' όλες τις ράγιες στέκυν βαγόνια. 'Αμα δις από πάνο τις στέγες ίνε σαν ολάκερι πόλι.

Τον ταξινομικό σταθμό ίνε πιο καλά να τον ςινκρίνι κανένας με το ςακί. Απ' το προί ος το βράδι, απ' το βράδι ος το προί το γεμίζυνε με φορτομένα βαγόνια. Από κάθε εργοςτάςιο στον Ταξινομικό ίνε βαλμένι δρόμι. Φορτόνυνε ςτιν εργοςταςιακί αβλί τα βαγόνια, τα ςφραγίζυν με μολίβια όπος ίνε καθοριζμένο,—κε πάι το βαγόνι ςτον ταξινομικό.

Οδιγύν τα βαγόνια απ' τις εργοςταςιακές αβλές ςτον ταξινομικό κε πίςο ιδικές ατμομιχανές—Οβέτζκες. Τις λένε Οβέτζκες γιατὶ στο τέντερ έχυν τα γράματα «Οβ» Μα δεν ιπάρχυν πιο φοναχλάδικες ατμομιχανές. Θα ποανιχτά, ι Οβέτζκες έχυνε διαπεραστικί φονὶ. Θα μαζεφτύνε στον ταξινομικό κε θα δόςυν τέτιο κονςέρτο, πυ ςυ πονύν τ' αφτιὰ. Καλά, πυ ο ςταθμός ίνε όκςο απ' τιν πόλι.

Κε νά μια φορά τι έγινε. Αλάκςανε ι εργάτες τυ ντεπό τι ςιρίνα μιας Οβέτζκας,—ίτε για να γελάςυν τὄκαναν αφτό, ίτε γιατί παρακάλεςε ο μιχανοδιγός, πυ αγαπύςε τι μυςικί τις ατμομιχανίς. Μονάχα βιδόςανε στιν Οβέτζκα μια τέτια ςιρίνα, πυ ποτὲ δεν τιν ίχε ακόμα ύτε κε ι 'Ελκα. Ολότελα ςαν χόρο. Τραβά ο μιχανοδιγός το χερύλι κε τραγυδά ι Οβέτζκα με τρις —τέςερις φονές. Νομίζυνε, πος στι γραμί κιλιέτε κάπια νέα ιπερταχία ατμομιχανὰρα, μα ίνε μόνο ι Οβέτζκα №31-47, πυ έρχετε απ' τυς πλάγιυς δρόμυς. Κε μάλιστα ι πιο παλιά Οβέτζκα, πυ φτιάςτικε στα 1901.

Περπατά βιαστικά με τυς μικρύς τροχύς κε φονάζι με κσένι φονί.

Σ' όλο τον Τακσινομικό αφτί τι μέρα ίταν ανακατοσιά.

Μα ι άλες Οβέτζκες σε τίποτα δε διαφέρυνε ι μια απ' τιν άλι, μόνο έχυνε διαφορετικά νύμερα.

Αφτές ι μιχανύλες ίνε ζβέλτες. Θα μαζέπσυν τα βαγόνια, θα τα βάλυν στυς δρόμυς, κ' εκί θα τρέκσυν κ' εδό θα προφτάσυν. Ολόκλιρα μερόνιχτα πιγενοέρχυντε ι Οβέτζκες στον Τακσινομικό. Μερικές φορές θα σπρόκσυν τρις—τέσερες χιλιάδες βαγόνια απ' τα εργοστάσια στο σταθμό, — κε κιτάζις για μια νίχτα κε τα τακσινόμισαν τα χορίσανε σίφονα με τις αντρέσες, τα βάζυν το ενα κατόπι στ' άλο. Θα περάσι ο σινδέτις, θα βιδόσι τα βαγόνια τ' ένα στ' άλο— κε έτιμο το τρένο.

Ο Τακσινομικός δίνι αναφορά στον ντισπέτζερ.

— Παραλάβετε.

— Κατάλαβα,—απαντά ο ντισπέτζερ.

Δεν ίνε ι δυλιά τις Οβέτσζκας να πάι το τρένο σε μακρινό δρόμο. Εδό πια απ' τυς εφεδρικύς δρόμυς κιλύν ι Στζύκες. Ι σχιματιστὲς κσεσκαλόνυν τιν Οβέτζκα, θα κσεφονίσι για αποχερετιζμό κε θα φίγι για τι δυλιά-τις. Κ' ι Στζύκα θα τις απαντίσι με μπάσο κε θα πάρι το τρένο στο γάντζο.

Απ' αφτό ακριβός το λεφτό το τρένο πέφτι στο γράφικα τυ ντισπέτζερ.

7.

Μα ίνε καλός εκίνος ο ντιςπέτζερ, πυ δε θέλι να κςέρι τίποτα άλο απ' το γράφικά-τυ. Για νἄνε τάκςι ςτι γραμί πρέπι ο ντιςπὲτζερ μερικὲς φορές να φένετε ο ίδιος ςτι γραμὶ. Φιςικά, όχι τιν όρα τις ιπιρεςίας— τότε ύτε δίμα δε μπορίς ν' απομακρινθίς απ' το μεγάφονο. Νά, τις λὲφτερες όρες δεν ίνε ἀςκιμο ςτ' αδέρφιμας να καθίςι ςτιν ατμομιχανί κε να ταξιδέπςι ςτο τμὶμα. Θα πας κε μόνος με τα μάτια-ςυ θα δις, γιατί ςίμερα τρις όρες ςτεκότανε ι ςτέρνες ςτι Ναβάλοτζναγια ςτο κςεφόρτομα, ίτε για πια ετία ςτο Ριάμποβο κάθε φορά κρατύν τα τρένα κὰτο απ' το ςιματοφόρο: ο ςιματοδὸτις εκί χάςκι, ίτε ο εφιμερέβον τυ ςταθμύ ίνε χαλβάς;

Μόνο το καλίτερο απ' όλα ίνε ο ντιςπέτζερ να ταξιδέβι όχι με το επιβατικό, αλά με το φορτιγό. Με το φορτιγό πολί λιγότερο τον περιμένυν. Κι' αφτό τυ ίνε βολικό. Θἄρτι επί τόπυ κι' όλα θα τα δι δίχος εκςοραιζμό.

Εγό δεν αφίνο, ύτε ένα εκςάμερο, δίχος να πεταχτό ος το Λιυμπάν. Γιαφτό πια ίμε ίςιχος για το τμίμα-μυ, όταν ίμε τις ιπιρεςίας. Κε το Ριάμποβο κε το Όρμπυχοβο κε το Τόςνο κι'όλυς τυς άλυς ςταθμύς τυς κςέρο τόρα όχι μονάχα απ' τι φονί, μα μπορὸ να πο κε ςτο πρόςοπο.

Θα γράψις, όταν ίςε τις ιπιρεςίας, τι ςυ χάλαςε το γράφικά-ςυ, τυς οπεράτορυς, που δε δίνανε, τις πλιροφορίες για τα τρένα, τυς εφιμερέβοντες τυ ντεπό που δε ςύδοςαν ατμομιχανές ένκερα,—κε ίςτερα θα πας κε φιλικά θα κυβεντιάςις μ' αφτύς.

Θιμύμε, πος μια φορά κόλιςε απ' τον εφιμερέβοντα ςτο ςταθμό Σάλμπινο το φορτιγό №631. Πίγενε με εκςαγογικό φορτίο, με μιχανές τελεφτέυ μοντέλυ για το μοςκοβίτικο εργοςτάςιο «Σαρικοποτςίπνικ». Αφτές ι μιχανές παρανκέλθικαν επίγοντα απ' το εκςωτερικό, πλιρόςανε γιαφτές χριςάφι. Στο πόρτο τυ Λενινγράντ οργανόςανε ιδιέτερο ςυμπότνικο για το κςεφόρτομα τυ βαποριύ. Εκί δα επί τόπυ ςτο πόρτο ςχιμάτιςαν το τρένο, δίχος κανένα Τακςινομικό ςταθμό κε το μεταφέρανε ςε μας ςτον κιριότερο δρόμο.

Εγό τόςτιλα με μαρςρύτ τριπομένο ανάμεςα ςτ' άλα τρένα με πιο μεγάλι ταχίτιτα απ' το Λενινγράντ ος τιν Μόςχα δίχος ανάπαψι.

Αφτί τι μέρα ακριβός ετιμάςτικα να πάγο ςτι γραμί. Παράδοςα ιπιρεςία ςτις 8 ι όρα το προί κ' έφιγα με το εκςοχικό τρένο.

Φτάνο ςτο Σάμπλινο. Κιτάζο απ' το παράθιρο τυ τρένυ κε τί να δο: αντίκρι-μας ςτέκετε κάπιο μακρί φορτιγό τρένο, κε ςόλα τα βαγόνια γράφι με κιμολία: Μόςχα, Μόςχα, Μόςχα.

Νά λιπόν, έτςι το φορτιγό-μυ εκςπρές πιγένι δίχος ανάπαψι. Πέραςε ςαράντα χιλιόμετρα κε κόλιςε ςτο

Σάλμπινο. Το όλο έχι να πάι ακόμα εκςακόςια χιλιόμετρα ος τι Μόςχα.

Πιδό απ' το δαγόνι (πριν δε ςκεφτόμουνα να πάγο στο Σάμπλινο) κε τρέχο να δρο τον εφιμερέδοντα τυ σταθμύ. Μυ έτιχε στο δρόμο ο ςινοδός απ' το μοςκοδίτικο φορτιγό.

— Γιατί—ροτό—στέκετε εδό;

— Νά, ο εφιμερέδον τ' άφιςε.

— Πός τ' άφιςε, γιατί;

— Δεν κςέρο. Ετιμάζετε να κάνι ςίνδεςι. Το στέκετε, εδό κάπιο δαγόνι απ' το περαζμένο μερόνιχτο κε θέλι να το κατρακιλίςι ος το Λιομπάν πριν τον αρπάκςι ο ντιςπέτζερ.

— Έτςι ε—λέγο—πριν να τον αρπάκςι.

Κιτάζο — κι' ο ίδιος ο εφιμερέδον παρυςιάζετε. Κςετρίποσε κάτο απ' το τρένο.

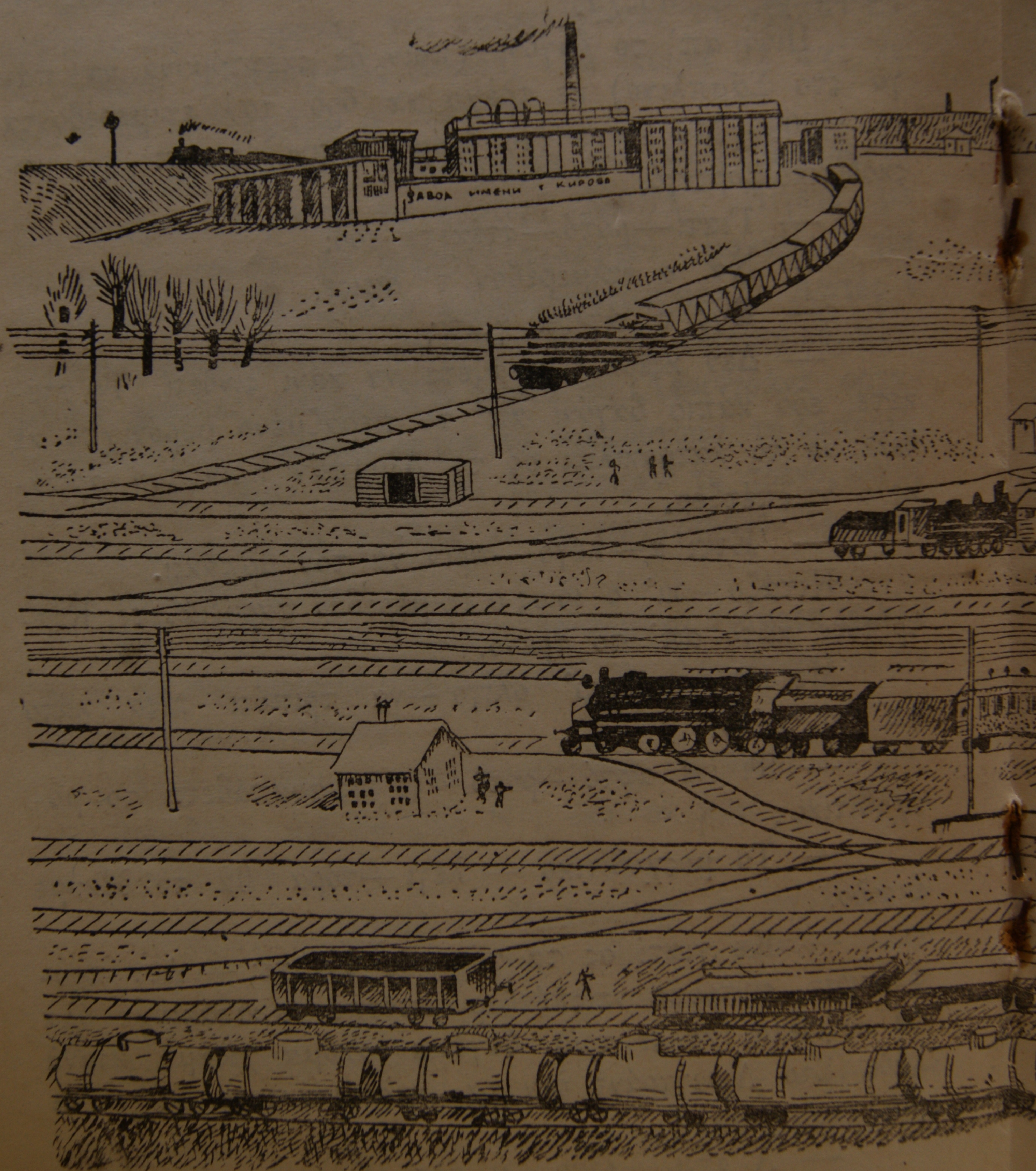
Με ίδε—κε παρ' ολίγο—να τριπόςι πίςο κάτο απ' το τρένο.

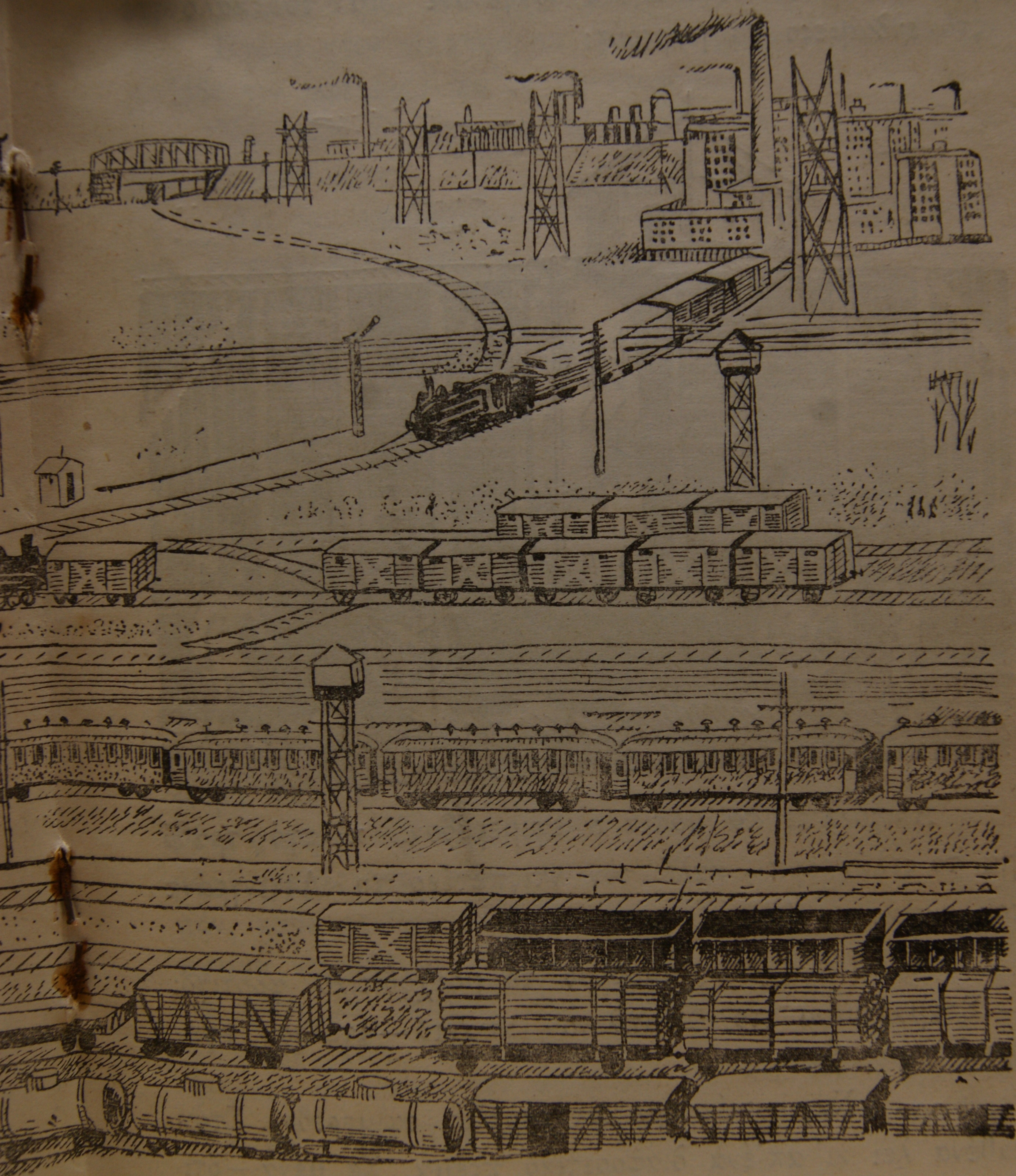
— Τί ίνε αφτό—ροτὸ—ςε ςας αναπάδετε το μοςχοδίτικο;

— Το μοςχοδίτικο — λέγι—τόρα θα το δόκυμε έκςοδο.

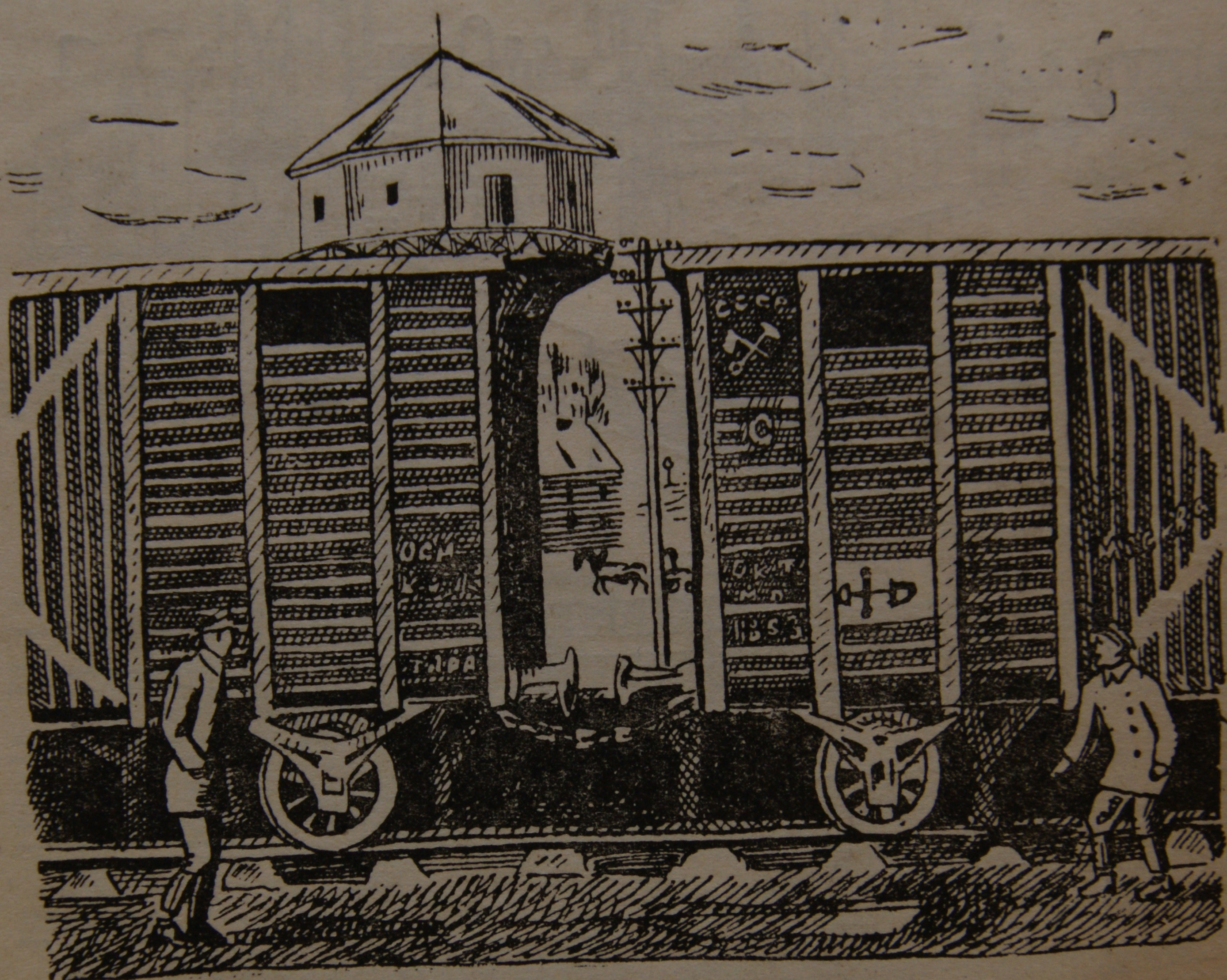
— Κε γιατί ος τα τόρα δε δόκατε; — Δεν προφτάςαμε, ςίντροφε ντιςπέτζερ, έπρεπε να κιτάκςυμε όλα τα κυζινέτα, κε ςε τρία δαγόνια ακόμα χίςαμε κςανὰ λάδι. Στο Λενινγράντ δεν τα καλοκιτάκςανε κε νά ςε μας σταμάτιμα.

— Α έτςι,—λέγο —μ' άλα λόγια το Λενινγράντ

ЗАВОД ИМЕНИ т КИРОВА

φτέι... Μα τί ίνε κίνο το βαγονάκι πυ το ςκαλόνετε ςτο ενδιάμεςο τυ μαρςρύτ;

Ανιγόκλιςε τα μάτια ο εφιμερέβον, κ' εγό τραβό για το ςελέχτορα—καλό τον ντιςπέτζερ τυ Λενινγράντ τον αντικαταςτάτι-μυ.

— Πός έχετε ςιμιομένο το μοςχοβίτικο φορτιγό;

—Σταματιμένο ςτο Σάμπλινο—απαντά—ςτέλνο εφεδρικί ατμομιχανί.

— «Νά,—ςκέφτυμε καταφερτζίς εφιμερέβον. Στον καθένα λέι κι' απ'ένα διαφορετικό πςέμα. Σε μένα—ότι

φτένε τα κυζινέτα, κε ςτο Λενινγράντ, ότι ο μιχανοδιγός μαζέβι ατμό. Θα τυ μαζέπςο εγό ατμό».

Βγένο ςτιν πλατφόρμα, μα το μοςχοβίτικό-μυ πια μαζέβι τιν υρά έκςο απ'το ςιματοφόρο.

Νά πόςο δα γρίγορα τὄςτιλαν, ίτε όπος λένε ςε μας «τὄςπροκςαν».

Με τον εφιμερέβοντα αφτόνα γρίγορα κςεκάναμε: τον «ςπρόκςαμε» επίςις.

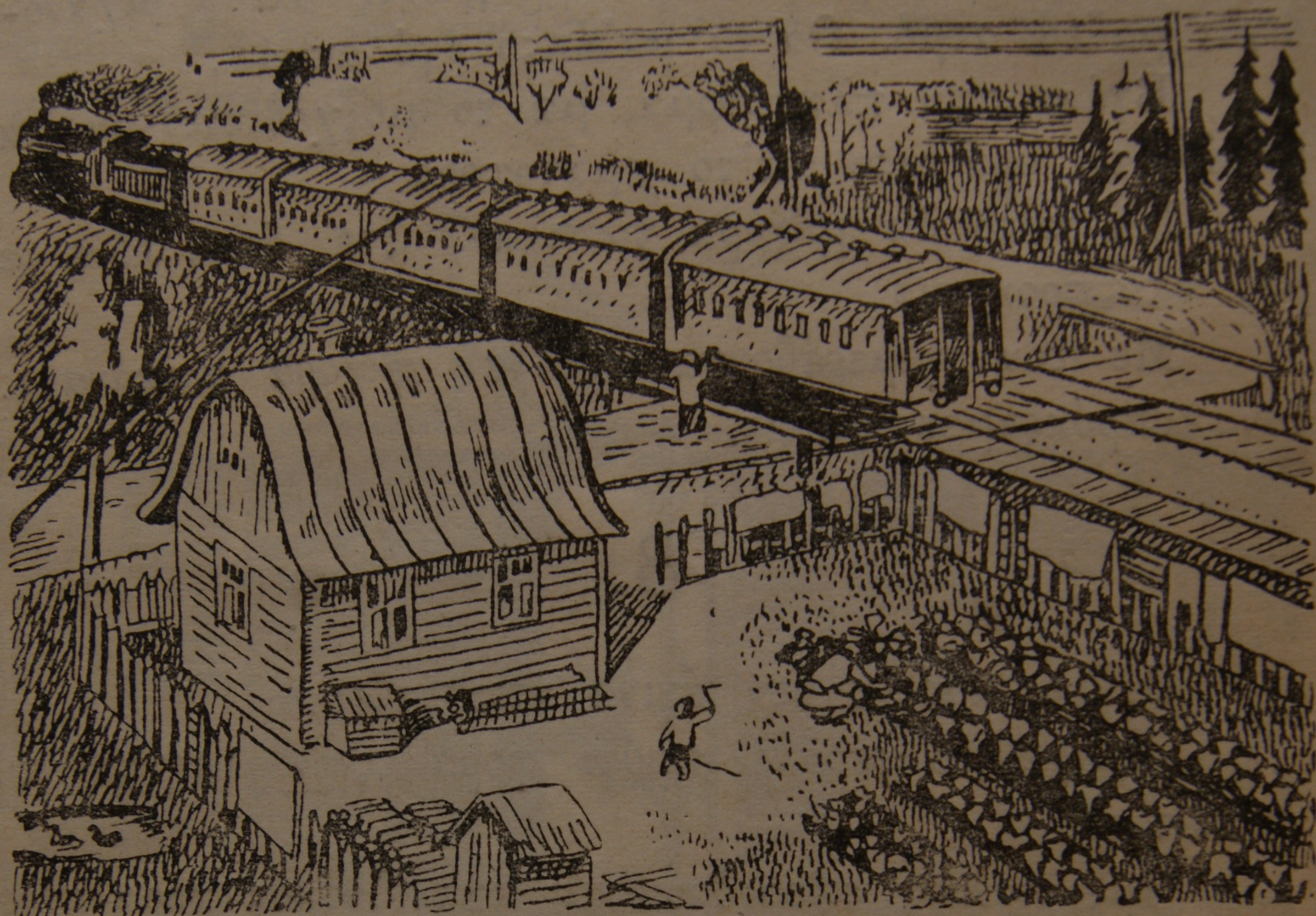
8.

Βέβεα, αμέςος δεν έγινα ντιςπέτζερ.

Θιμύμε με φέρανε πρότι φορὰ ςτιν ιπιρεςία τυ ντιςπέτζερ.

'Ιμε παλιός ςιδεροδρομικός καπνιζμένος πέρα-πὲρα απ' τον καπνό τις ατμομιχανίς.

Ο οχτοβριανός-μας δρόμος ακόμα λεγότανε Νικολάεβςκι, ακόμα ςε μας τιπόνανε πάνο ςτα μπιλιέτα δικέφαλυς αετύς, ακόμα γενεράλι με μαντίες με πράςινι ςόδρα δικύςαν το δρόμο,—κ' εγό πια δύλεβα. 'Ιμυνα ς'ένα ςταθμό, δεφτέρας τάκςις τιλεγραφιτίς, χτιπύςα ςτιγμές γραμές για ίκοςι πέντε ρύβλια το μίνα. Τότε λιπόν, κάθε ςταθμός δύλεβε για τον εαφτό-τυ — δίχος κανένα ντιςπέτζερ. 'Οπος καταλάβενε έπερνε κ' έςτελνε τα τρένα κε τἄριχνε ςτον εφεδρικό δρόμο. Κε ι κίνιςι δα ίτανε ςτιν υςία τιποτένια. Τυς κλιδύχυς κε τυς φίλακες τυ δρόμυ, δεν μπορύςες να τυς πις ςιδεροδρομικύς, μα περιςότερα ίταν περιβολάριδες. Θα κςετριπόςι ο

κλιδύχος απ΄ το περιβόλι-τυ θα φτιάκσι το κλιδί για το τρένο ίτε θα δίκσι μια πράσινι σιμεύλα,—κε κσανά βοτανίζι το σαλγάμι.

«Ντισπέτζερ»—κε λέκσι τέτια εμίς δεν ακύσαμε κίνυς τυς κερύς... Ι ιπιρεσία τυ ντισπέτζερ φάνικε σε μας με τιν επανὰστασι. Στιν ικονομία — πλάνο. στο εργοστάσιο—πλάνο. Αφτό θα πι, ότι κε τα φορτία με το σιδερόδρομο πρέπι να τα κυβαλύμε με πλάνο.

Νά εδό ακριβός χριὰστικε ο ντισπέτζερ με το γράφικα. Τον καθίσανε να διεφθίνι όλυς τυς σταθμύς, όλι τιν κίνισι τον τρένον.

Κ' εγό τον κερὸ εκίνο δύλεβα σε σταθμό πρότις κατιγορίας, σε μεγάλο σταθμό.

Κι' όχι τιλεγραφιτίς, μα βοιθός σταθμάρχι. Εκί μάζεψα πίρα. Τιν κίνισι τον τρένον κι' όλο το σιδεροδρομικό μιχανιζμό τον ίκσερα πέρα-πέρα. Νά λιπόν κε με διορίσανε ντισπέτζερ, με πίγανε στιν κάμαρα τις ιπιρεσίας, στον πρότο κίκλο. Ολόκλιρι βδομάδα στεκόμουνα στο τραπέζι τυ ντισπέτζερ. Κίταζα πος ο ντισπέτζερ περιφέρι το μολίβι πάνο στο χαρτί. Κ' ίστερα με κάθισε ο ντισπέτζερ στο τραπέζι, μα ο ίδιος στάθικε κοντά-μυ, πίσο-μυ.

'Αρχισα κ' εγό λίγο-λίγο να ιχνογραφό το γράφικα. 'Οταν όλα πίγεναν καλά, δύλεβα μόνος-μυ. Μα μόλις μυ κσεπιδύσε κανένα τρένο απ' τιν όρα-τυ, —αμέσος γίριζα πίσο στο ντισπέτζερ.

— Πος;—ροτό.

— 'Ετσι κ' έτσι,—μυ λέι.

Δυλέβαμε μαζί μ' αφτόν πάνο-κάτο ένα μίνα—καλά πίγενε ι δυλιὰ. Κ' ίστερα έφιγε κίνος ο ντισπέτζερ. 'Εφιγε κε μ' άφισε μονάχο με το γράφικα, το σελέχτορα κε το μεγάφονο.

Περιφέρνο το μολίβι πάνο στο γράφικα, μα δεν μπορό να σιμαζὲπσο τις σκέπσες. Το μεγάφονο μυ κσεφονίζι στ' αφτιὰ, ροχαλίζι, το μολίβι-μυ σπάνι. 'Ολο κε χάνο το λογαριαζμό απ' τα τρένα. Νά, σκέφτυμε, θα κσεχάσο κανένα, νά δε θα το πάγο ος το Λιυμπάν.

Γιατί αφτά ίνε τρένα κι'όχι πιόνια στα τετραγονάκια τις ντάμας. Θα τα μπερδέπσο εδό, θα τα στριφογιρίσο—

ς'όλι τι γραμί θα γίνι άνο-κάτο: κε σίνκρυσες κε τσακίζματα κι' ο διάβολος κσέρι τι. Τ' αφτιά-μυ κένε, ι καρδιά-μυ χτιπά σαν τι καρδιά τυ πιαζμένυ κυνελιύ, μα να το σκάσις δεν κάνι.

Νά ἐτσι τιν έπαθα.

Το μεγάφονο με ροτά:

— Να στίλυμε το εκατόν έντεκα, να στίλυμε;

Μα εγό απ' το φόβο κε τι βιάσι κι' ο ίδιος δεν κσέρο, να το στίλυν, ίτε να μιν το στίλυν. Κε στο γράφικα δε μπορό ακόμα να το βρο. Νά, όταν δα σε μένα στιν πλάτι-μυ στεκόταν ο ντισπέτζερ, έτσι αμέσος οπιοδίποτε τρένο τόβρισκα. Μα εδό άκσαφνα όλα τα τετραγονάκια, όλες ι γραμές μπερδέφτικαν, —πραγματικί αραχνιά.

Μ' αντικατάστισαν όπος τόρα θιμύμε, αγρ.βός ι όρα ίκυσι τέσερις—για σας ι όρα δόδεκα τις νίχτας. Ίρτε ο αντικαταστάτις ντισπέτζερ. Κίτακσε στο γράφικά-μυ κε καλά, όλα τα τρένα βρέθικαν στι θέσι-τυς. Παράλαβε από μένα τιν ιπιρεσία. Μα εγό βαστιύμε απ' τον τίχο, απ' τιν κάμαρα τυ ντισπέτζερ σίρτικα όχσο κε μεταβίας κατὲβικα τι σκάλα.

Νά πος ἐμαθα.

Περαζμένι δυλιά, μα πολί κερό δεν πίγενε ι γλόσα-μυ, δε μ' άφινε ι σινίδισι να ονομάσο τον εαφτό-μυ ντισπέτζερ. Τόρα τι. Τόρα μπένο στιν κάμαρα τις ιπιρεσίας, σα στο σπίτι-μυ.

Επιθεορό το ρολόγι, κιτάζο το σελέχτορα, το γράφικα, φιλομετρό το ιμερολόγιο κε στο τραπέζι. Τα χέρια κε τα πόδια μόνα-τυς πιγένυν στον τόπο-τυς κι'

αρχίζυν να δυλέβυν: το ένα χέρι ιχνογραφί το γράφικα, το άλο γιρίζι το κλιδί τυ ςελέχτορα, κε το πόδι πατά το πεντάλι.

Κ' ι κιριότερι φροντίδα εκίνι τι στιγμί ίνε πος να περάςο τα τρένα, όςτε να μι βρίςκετε ύτε ένα μαραμένο νίμα πάνο στο γράφικα. Για να φίγυν κε τα πενίντα ενιά τρένα δίχος ύτε λεφτό καθιςτέριςι στι διπλανί κάμαρα.

Τιχένι να το καταφέρις έτςι να δυλέπςις. Τότε λιπόν, ίςτερα απ' τιν ιπιρεςία χαρύμενα, απ' το τρίτο πάτομα ος κάτο, κατρακιλάς ςαν μαθιτίς. Μα τιχένι, να πιγένις απ' αφτί τιν ίδια ςκάλα κάτο κε να ςκέφτεςε: μα να ςε δίρυνε δε ς' έδιραν, κι' όμος έπρεπε. Ι γραμές στο γράφικά-ςυ διαςκορπίςτικαν, αποχορίςτικαν. Μπρος ςτον αντικαταςτάτι τις ιπιρεςίας ί·ε ντροπί!

Στέκεςε ςτι ςκάλα κε ροτάς τον εαφτό-ςυ: πός λιπόν έτςι βγίκε, ςίντροφε. ντιςπέτζερ;

Φτένε ι μιχανοδιγί; 'Οχι, ι μιχανοδιγί ταχτικά οδίγιςαν τα τρένα. Ι εφιμερέβοντες στυς ςταθμύς; Κι' αφτί δε χάςκανε--τι δυλιά-τυς τιν έκαναν. Ι ςιματοδότες; Ι κοντύχτορες; Ι ςινδετές; Ι φίλακες τυ δρόμυ; 'Οχι καλέ όλι αφτί καλά δύλεπςαν, εχτέλεςαν τις διαταγές-ςυ. Εδό κε το παραδέχεςε: ο ίδιος φτες—αλύ βιάςτικες κι' αλύ χαςομέριςες.

9.

Το πιο δίςκολο στι δυλιά-μας ίνε να λίνις προ-

βλίματα ντιςπετζερικά. Ιπάρχυν προβλίματα πιο πολί-πλοκα κε πιο απλά, μα πρέπι να τα λίνις αμέσος, κά-ποτε στι στιγμί.

Κάποτε αναγκάζεσε να ριπσοκιντινέβις, παρ' όλο πυ απ' τον κανονιζμό δεν επιτρέπετε. Μα όλα δε θα τα προβλέπι ο κανονιζμός. Γιατί ο κανονιζμός ίνε ιπολο-γιζμένος πάνο σε κανονικό γράφικα,—ας πύμε, σε 59 τρένα.

Μα ξαφνικά συ ξεφιτρόνι κάπιο εξικοστό, ακόμα κε εξικοστό δέφτερο κε τρίτο σε ξεπετύνε;

Νά βγάλτα πέρα, όπος θέλις. Θέλις δε θέλις ρι-πσοκιντίνεβε. Αλίθια για κάθε ριπσοκιντίνεβμα εσι θα ίσε ιπέφθινος. Αφτό δεν πρέπι να το λιζμονάς.

Ο κανονιζμός, κανονιζμός μα πρέπι νάχις το κε-φάλι-συ πάνο στις πλάτες. Ας πάρυμε, για παράδιγμα, τις αργοπορίες. Σίφονα με τον κανονιζμό, τα τρένα δεν πρέπι καθόλυ ν' αργοπορύνε. Μα αφτά μερικὲς φορὲς αργοπορύν. Νά κε χτίζε νέες κομπινάτσιες στο γράφικα.

Κι' αφτό καλό, αν μόνο ένα τρένο αργοπορί, μα αν έχις διο τέτια, τρία, ίτε ακόμα πιότερα;

Εδό πια πρέπι να γίνις ολότελα ταχιδαχτιλυργός, ζονκλὲρ: το ένα άρπακστο, μα κε τάλο μιν τ' αφίνις, κε το τρίτο πιάστο.

Κε το κιριότερο—μι δίχνις, ότι σινχίζεσε, ίτε αμ-φιβάλις. 'Εδοκες διαταγί—βάστα-τιν. Μα σαν θ' αρχί-σις ν' αλάζις τις διαταγές-συ, να τραβλίζις στο σελέχτορα—σίγυρα πας χαμένος. Τα χάνυνε όλι στι γραμί κε θ' αρ-χίσυν να τα μπερδὲβυν. Ο εφιμερέβον θα κοντοσταθί, ο

σιματοδότις θα σικόσι το φτερό τυ σιματοφόρυ στιν έξο δο κε μπρος στιν ατμομιχανί θα τον κλίσι με τρία φτερά—στιν εφεδρία. Ο μιχανοδιγός τέλος θα τα μπερδέψι κε θα δόσι δρόμο στο τρένο ολοταχός. Νά κε θα χοθί το τρένο μέσα στο αδιέκσοδο, θα τσακίσι σε κοματάκια τα βαγόνια.

Καλίτερα, λιπόν, να ριπσοκιντινέδις, παρά να τραβλίζις.

Μυ έτιχε ένα τέτιο περιστατικό.

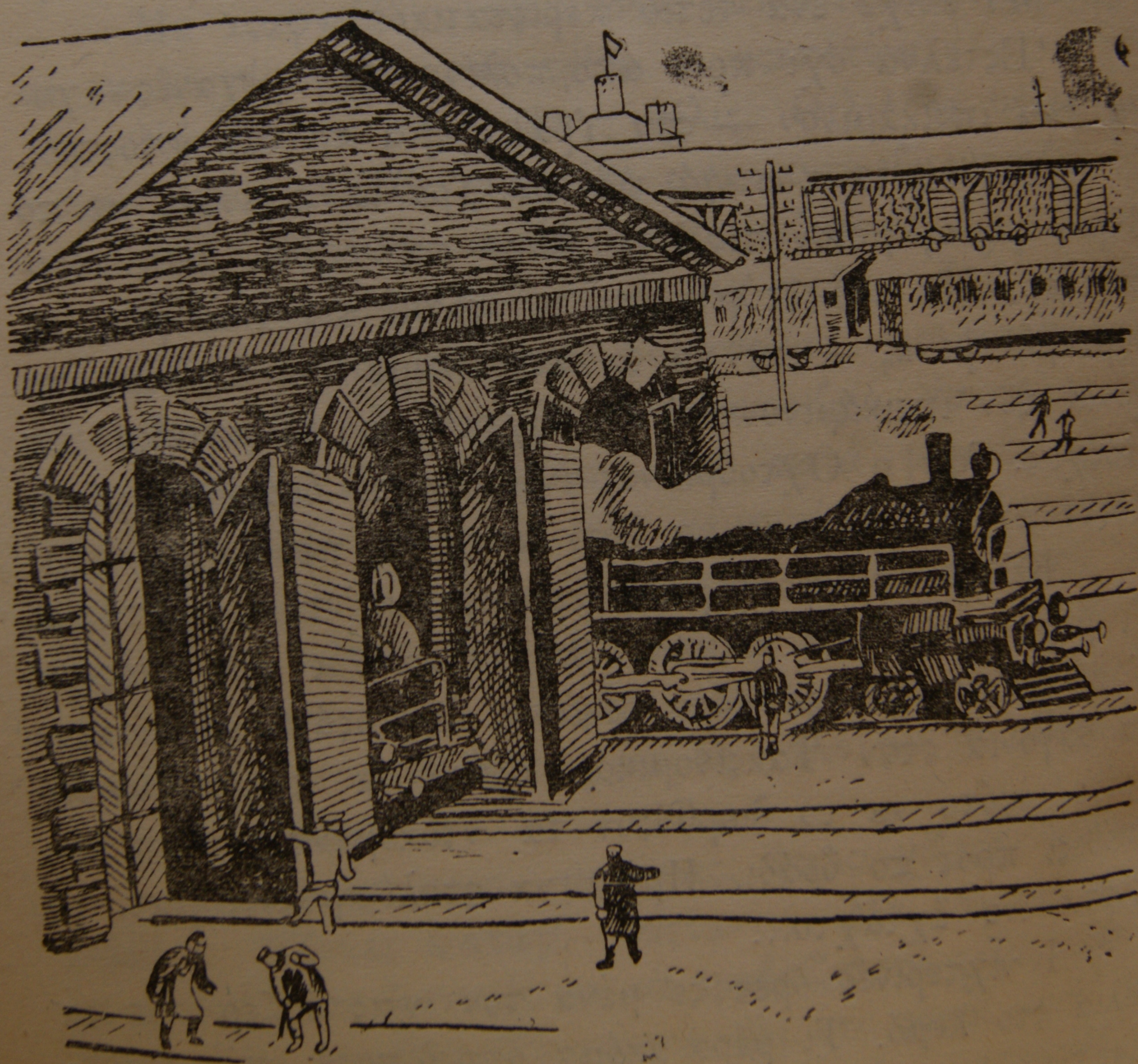
'Εστελνα όχι πριν από πολίν κερό, μιχανές—χυνιά τον ιπσικάμινον — στα Υράλια για το Μαγνιτοστρόι.

Σινίθος τα φορτιγά για τα Υράλια πιγένυνε με το Βόριο δρόμο, μέσον τις Βολόγδας—τα διεφθίνι άλος ντισπέτζερ. Μα εδό στύμποσαν τι γραμί τις Βολόγδας με φορτιγά τρένα, — κε νά ανανκαστίκαμε να στίλυμε τα χυνιά τον ιπσικάμινον απ' τον Οχτοβριανό δρόμο μέσον τις Μόσχας. Μα ο Οχτοβριανός ίνε πια το δικό-μυ τμίμα. 'Οστε εγό έπρεπε κε να λίσο αφτό το πρόβλιμα.

Κίλισαν τα φορτομένα βαγόνια απ' τα εργοστάσια. Τι μέρα ακόμα τα κίλισαν, πάνο κάτο ι όρα τέσερις τ' απόγεβμα, για σας ι όρα δεκάκσι. Κι' οσότυ να διόκσυν τα βαγόνια στον Ταksινομικό, οσότυ να σχιματίσυν το τρένο, οσότυ να τυ διορθόσυν τα ντοκύμεντα — πάι ι ιπόθεσι προς το βράδι. Πρέπι να σταλί αμέσος, γιατί το φορτίο ίνε έχταχτο...

Ι νιχτερινές όρες σε μένα τον ντισπέτζερ ίνε σα θελιά στο λεμό. Τι μέρα ακόμα οποσδίποτε, στιν ιπιρεσία τις μέρας κε τζάι πίνις κε με το χυλιαράκι το ανα-

κατέβις... Μα το βράδι μόνο πρόφτενε ν' αναςὲνις. Πα-
κέτα, πακὲτα ρίχνις ςτι γραμί τα τρένα απ' το Λενιν-
γράντ. Ο ςταθμός, ι πλατφόρμες ίνε γεμάτι από επι-
βάτες. Ι εργὰτες τον εργοςταςίον. ι ιπάλιλι, αφτί πυ
κατικύνε ςτα εκςοχικά ςπίτια, αφτί πυ πάνε με κομαν-
τιρόβκα, όλυς πρέπι να τυς μεταφέρις όκςο απ' τιν πόλι,
ο καθένας πίρε μπιλιέτο. Ρὶχνο επιβατικά τρένα πακὲτα,

πακέτα μα το έχταχτό-μυ με τα χυνιά τον ιπςικάμι-νον, όλο κε ςτέκετε. Με κανένα τρόπο δεν μπορό να το αρπάκςο μέςα στο πακέτο κε να το ςπρόκςο όκςο απ'το Λενινγράντ. Γιαφτό πρέπι να βγάλο κανένα επιβατικό κε ςτον τόπο-τυ να χόςο το φορτιγό με τα χυνιά. Μα κάθε δα επιβατικό τρένο έχι το ακριβές-τυ δρομολόγιο — τις όρες κε τα λεφτά πυ φέβγι. Πός να το πετάκςο απ' το πακέτο;

Τί θα κάνις εδό; Τα χυνιά πρέπι δα να τα ςτί-λις όχι άβριο, μα ςίμερα. Διαταγί απ' το ντιρέχτορα τυ δρόμυ. Μα κε δίχος διαταγί καταλαβένο, πος τα περι-μένυν αφτά τα χυνιά ςτο Μαγνιτοςτρόι. Δίχος αφτά δεν μπορύν να τελιόςυν το χτίςιμο τις ιπςικάμινυ. Μπορί κάθε μέρα ι άνθροπι να βγένυνε ςτο ςταθμό--να ςιναντίςυν αφτό το τρένο.

Το βλέπο αφτό, ςα νάνε μπρος ςτα μάτια-μυ, κε βαςτό το τρένο ςτο μολίβι. Μόνο πος να το ςκυντίςο ςτι γραμί--δεν το χορί το μιαλό-μυ.

Μυ έφιγαν τέλος τα τρένα τον προαςτίον —πίγαν παραπέρα. Το τρένο τυ Ιρκύτςκ. Τυ Πετροζαβόντςκ. Τις Μόςχας. Τυ Πόλοτςκ.. Τυ Νοβοροςίςκ... Ακόμα τις Μόςχας. Κςανά τις Μόςχας. Δεν έχι λιπόν ανά-παπςι.

Τλιεφονύν απ' τι διέφθινςι τυ δρόμυ: «Πος παν τα χυνιά»; Σταλθίκανε; Για τι νίχτα ετιμάζυντε ακόμα διο έχταχτα τρένα με μιχανές για το Ντονμπάς...χριά-ζετε να τα χόςις ςτο δρομολόγιο».

Κρέμαςα το δέχτι. Νά πος, ςκέφτυμε, μπέρδεμα.

'Oλι-μυ ι ελπίδα ίτανε ι νίχτα. Σκεφτόμυνα μόλις αφί-
ςο να περάσι το γρίγορο τρένο, θα δόςο το τρένο τυ
Μαγνιτογόρσκ ανάμεςα στα εκςακόσια. Μα εδό...μυ πέρ-
νυν τι νίχτα. Νά πος αναποδογίριςε ι δυλιά.

Πςάχνο, πςάχνο στο γράφικα. Μπίγο, μπίγο το
μολίβι—με κανένα τρόπο δεν μπορό να χόςο το τρένο
με τα χυνιά. Τέτια στεναχόρια. Χόθικα πριν απ' το
ίκοςι εφτά—ίνε το γρίγορο τις Μόςχας—δε βγένι τίποτα.
Πριν απ' το ίκοςι ενιά χόθικα—κςανὰ δε βγίκε. Κε
πριν απ' το τριάντα ένα—δε βγίκε. Μα εδό ίνε ι ςιρά
πια τυ «Κόκινο Βέλυς», τυ μοςχοβίτικυ εκςπρές.

Τί να κὰνο, λιπόν, ςκέφτυμε με τα χυνιά; Απ'-
τιν κάμαρα τυ ντιςπέτζερ δε θα ς' αφίςυν να βγις. Θέ-
λις γίνε κομάτια, μα βρες τὸπο για τα χυνιά.

'Εδικςε το μεγάφονο.

— Ντιςπέτζερ...

Βλέπο στο ρολόγι. Λιπόν νε, νὰ κε το «Βὲλος».

— Πιος ίνε στο απαράτ;—ροτό.

—Στο απαράτ ο πρότος φοτοφόρος. Το «Κόκινο
Βέλος» ίνε έτιμο. Πίγε απ' το πάρκο για το σταθμό.

— Κατάλαβα,—λέο,—δόςτε-το.

'Εχοςα το μολίβι στο γράφικα—έβαλα τελία. 'Ετρι-
κςε το μολιβι-μυ, έςπαςε. Κε ύτε καν τὄκςιςα. Πὲτα-
κςα το μολίβι, πίρα ένα νέο. Τί να γίνι, έμινε μόνο να
ετιμάςο δρομάκι για το «Βέλος». Φονάζο τι γραμί,
δίνο διαταγί:

— Περιμαζέψτε τα τρένα στυς εφεδρικύς. Ελε-
φτερόστε το δρόμο—το «Βέλος» θα πάγι.

КРАСНАЯ
СТРЕЛА

'Ολα τα τρένα, οπυδίποτες κε να βρίςκυντε στι γραμί, ίνε ιποχρεομένα να παραμερίςυν. Κάπιο τρένο μπορί νἄνε πενίντα χιλιόμετρα πια απ' το Λενινγράντ κοντά στιν Τόςνα σε κανένα μέρος κε βονκά, μα κςεκινά το «Βέλος», μόλις αποςπαστί απ' τιν πλατφόρμα πρέπι πια αφτὸ το τρένο, με τα τέςερα να τρέκςι στον κοντινό σταθμό κι' απ' το δρόμο να κριφτί στον εφεδρικό.

Σε πενίντα χιλιόμετρα ο δρόμος πρέπι νἄνε λέφτερος μπρος στο «Βέλος». Τέτιος ίνε ο κανονιζμός. Το «Βέλος» φέβγι απ' το Λενινγράντ, μα στι Μάλαγια Βιςέρα το ςιναντύν πια. Νά πος!

Εκατόν εκςίντα χιλιόμετρα ος τι Βιςέρα το «Βέλος» τα πέρνι με μια ανάςα. Στι Βιςέρα μόλις κε αναπάφτικε—κιλά δίχος να σταθί ος το Μπολογόι. Μα το Μπολογόι ίνε πια ο μιςός δρόμος ος τι Μόςχα. Νά πια ίνε τα διαςτίματα τυ «Βέλυς». 'Ολυς τυς σταθμύς τυς περνά. Το 'Ομπυχοβο, ι Σλαβιάνκα εκί-δα, το Τόςνο, το Υςακί—ίνε γι'αφτό σαν ςιδεροδρομικές μπαράνκες. Μόνο στα παράθιρα φένυντε για μια στιγμί.

Γίριςα, λιπόν, το κλιδί τυ ςελέχτορα—έδοςα διαταγί να καθαρίςυν τι γραμί. Στέκι το «Βέλος» στο σταθμό κάτο απ' τι γιαλένια στέγι. Ακόμα ύτε τυ δόθικε απ' το ντεπό ι ατμομιχανί, μόλις ι ςινοδί με άςπρα γάντια προιπαντύν τυς πρότυς ταχςιοδιότες, τυς καθίζυνε στα βαγόνια,—κι' ο δρόμος για το «Βέλος» ος τιν Τόςνα ίνε πια καθαριζμένος.

Οστόςο τί να κάνο με τα χυνιά;

Σικόθικα περπάτιςα στιν κάμαρα, κςανά κάθιςα.

Κε, καταλαβένετε, αποφάσιςα. Γίριςα κςανά το κλιδί τυ ςελέχτορα.

— Ντεπό; Φονάκςτε το μιχανοδιγό Κοροτάεβ.

Φόνακςαν τον Κοροτάεβ. Αφτί τι φορά το χερέτιςα, παρ' όλο πυ δεν επιτρέπετε απ' τον κανονιζμό. Κε ροτό:

— Πός εςτάνεςε τον εαφτό-ςυ; Ι Στζύκα-ςυ ίνε εντάκςι;

— Κ'ι διο—λέγι,—ίμαςτε εντάκςι, όπος εγό έτςι κ' ι Στζύκα.

— Χέρο πολί,—λέγο—κε τόρα άκυςέ-με, Κοροτάεβ. Μπορίς με τι Στζύκα-ςυ να πεταχτίς μακριά απ' το Βέλος; Με το φορτιγό τρένο με εκςακόςιυς πενίντα τόνυς, κε με τα χυνιά τον ιπςικάμινον;

— Απ' το «Βέλος»;

Σόπαςε το μεγάφονο.

— Πός λιπόν—ροτό—Κοροτάεβ, θα πας ίτε όχι; Δε ςε εκςαναγκάζο.

Σοπένι το μεγάφονο.

Κατέβαςα το πόδι απ'το πεντάλι κε έκλιςα τον Κοροτάεβ.

Πίρα ο ίδιος τι ζβιςτίρα, κάθυμε κε λογαριάζο τα ίχνι τον τρένον πάνο ςτο γράφικα. Όςτε τίποτα δε γίνετε. Τί να κάνις. Κε γρίγορα τελιόνι ι βάρδια-μυ.

Άραγε να δόςο διαταγί ςτον Κοροτάεβ; Καλά, θα το διατάκςο,—εγό μπορό ςτιν ιπιρεςία να διατάζο κάθε μιχανοδιγό. Θα διατάκςο- -θα πάγι ο Κοροτάεβ. Θα ςιρτί ι Στζύκα-τυ με τα χυνιά θα πάι ίκοςι εφτά χιλιόμετρα

τιν όρα, τι νόμιμί-τις νὸρμα... Μίπος αφτό μυ χριάζετε; Μυ χριὰζετε να υρλιάζι ι Σςτζύκα, να πάι ςα διάβολος... Απ' το «Βέλος», απ' τιν 'Ελκα να φίγι — νά τι μυ χριάζετε.

Δε φόνακςα όπιον κε νἄνε γι' αφτί τι δυλιά, μα τον ίδιο το Κοροτάεβ. Ο Κοροτάεβ ίνε ο καλίτερος μιχανοδιγός τον φορτιγόν τρένον.

Κάθυμε, ζογραφίζο το γράφικά-μυ κε ςκέφτυμε: Αν πια κι' ο Κοροτάεβ αρνὶθικε να με γλιτόςι, ςιμένι... κε να ςκεφτό δεν πρόφταςα. 'Εκρακςε το μεγάφονο:

— Ντιςπέτζερ, Νικολάι Πετρόβιτζ. Ο Κοροτάεβ!

Μονομιάς τον γνόριςα απ' τι φονί. Κόπικε ι ανάςα-μυ.

— 'Ετςι θα γίνι, θα πάγο με τα χυνιά. Δόςε διαταγὶ. Μὸνο πές-μυ, παρακαλό, — πρέπι μακριά να το ςκάςο απ' το «Βέλος;»

'Ιθελα να τυ φονάκςο: «Φίλε-μυ αγαπιμένε, Κοροτάεβ, νά με γλίτοςες...» Μα δεν ίταν κερός για κυβὲντες κε τριφερότιτες. Μιλό επίςιμα.

Πρέπι να φίγις απ' το «Βὲλος» τ' ολιγότερο ος το Υςακί. Εκςὶντα τρία χιλιόμετρα. Κι' απ' το Υςακί μπορό να ςας χόςο ςτο γράφικα. Φέρτε τιν ατμομιχανί.

— Κατάλαβα. Ι ατμομιχανί έχι ςικομένο όλο τον ατμό-τις...

Εγό πιάνο το ενκικλιακό κλιδί. Αφτό το κλιδί μονομιάς φονὰζι όλως τυς ςταθμύς.

Βυίκςανε ςτο μεγάφονο όλι ι δεκαενιά ςταθμί-μυ, Κε ρυθυνίζυνε, κςερυβίχυνε. Τα τςίτοςαν, όπος φένετε. πος να κάνυν αλιότικα. Ενκικλιακί έχταχτι πρόςκλιςι..

— Έτιμι—ροτό—για το «Βέλος»;
— Έτιμι, λένε.

Νά λιπόν, ακύστε—μπρος απ' το «Βέλος» βγάζο ένα ιδιέτερο επίγο φορτίο για τα Υράλια για το Μαγνιτοςτρόι. Να το σπρόχνετε κε με τα διό-σας τα χέρια. Ος το Υςακί ίτε όκσο απ' το Υςακί, όχι πιο ςιμά.

— Καταλάβαμε, απαντύν όλι με μιας. Απ' τι φονί ακύγο, ότι κατάλαβαν ι σταθμί τιν κατάςταςι.

— Κε με τί νύμερο,—ροτύνε—θα πάγι το τρένο;

— Με διο χιλιάδες. Το δίνο νύμερο διο χιλιάδες τρία.

— Καταλάβαμε.

Σε μας τυς ντιςπέτζερ ιπάρχι κανονιζμὸς. Όταν ετιμάζις τρένο πάνο απ' το γράφικα δός-τυ—το ιδιέτερόςυ νύμερο. Μα εκίνα τα τρένα, πυ φέβγυνε ςίφονα με το γράφικα, όπος κσέρετε, έχυν παντοτινά νύμερα.

Στέλνυν το τρένο-μυ, νύμερο διο χιλιάδες.

Θα φίγι ίτε δε θα φίγι;...

Κιτάζο στο ρολόγι. Ο δίχτις μέτριςε το ένα λεφτό κσεγλίςτριςε στο δέφτερο. Γλιςτρά, γλιςτρά... Φτυ κε ςι—ςα σκάθαρος ςέρνετε, δεν έχο δίναμι να κιτάκσο στο δίχτι. Γίριςε ι εφιμερίδα. Διαβάζο τις δίλοςες, κάτο απ' τις δίλοςες το επίθετο τυ ςιντάχτι. Κάτο απ' το ςιντάχτι ακατανόιτα ςιμάδια: γορλίτ... νύμερο... τιπογραφίο... παρανκελία, κσανά νύμερο... Νε, ςκέφτομε, νύμερο. Θα μυ ίνε καλό νύμερο αν ο Κοροτάεβ με τα χυνιά δεν αποςπαςτί...

Δε βάςτακσα, φονάζο το Ομπυχοβο—πρότο ςταθμό

πάνο ςτο δρόμο τυ τρένυ.

— Πός πάι το διο χιλιάδες, — ροτό, δε φένετε; Δεν έρχετε;

— Πέραςε πια λένε —ίνε τέςερα λεφτά, πυ πέραςε.

— Φτυ κε ςι. Γιατί δεν αναφέρετε;

— Εδό ςε μας τα μπέρδεπςε ο ςιματοδότις, ςίντροφε ντιςπέτζερ. Φονάζι απ' τον πίργο: πέραςε το Βέλος. Τί «Βέλος» βρε τυ λέο μίπος ίνε ι όρα τυ «Βέλυς»; Αφτό ίταν το φορτιγό. Μα ο ςιματοδότις το δικό-τυ. Τα φορτιγά έτςι δεν πάνε: αφτό πάι ςα βόλι.

Παρακάτο ύτε κε άκυςα. 'Αφιςα το πόδι-μυ απ' το πεντάλ—ςφάλικςα το ςτόμα τυ 'Ομπυχοβυ. Νά πος, ςκέφτομε, τιν έδιοκςε μπρος τι μιχανί ο Κοροτάεβ. Νά τρέχι... Θα φίγι απ' το «Βέλος», θα φίγι, πυ να τον πάρι ο διάβολος... 'Ακςαφνα αν δε το ςκάςι; 'Ακςαφνα αν δεν τον φτάςι ο ατμός, ε;... Δεν κάθυμε ίςιχος ςτο ςκαμνί,—δεν έχο καθόλυ ιπομονί. Δεν τραβό το χέρι απ' τα κλιδιά. Ζιτό το Κόλπινο — τον πιο κάτο ςταθμό.

— Πός πάι το διο χιλιάδες. Δεν ακύετε ςε ςας; Δεν ακύετε...

Εδό με διέκοπςε το Λενινγράντ ο επιβατικός:

— Ντιςπέτζερ!

Βρίκε όρα κι' αφτός!

— Εμπρός, τι θέλετε, —ροτό— Μιλάτε ςιντομότερα.

— Φέβγι το «Κόκινο Βέλος».—κε άρχιςε να πολιλογά το μεγάφονο:—Ατμομιχανί. 'Ελκα—ενενίν-

τα εφτά. Μιχανοδιγός ο Γάρνιι. Κοντùκτορας ο Λιπάτοβ. Βαγόνια δόδεκα, άκςονες ςαράντα οχτό.

Ακύο το ραπόρτο κ' έςφικςα τα χίλια-μυ.

— Κατάλαβα,—λέγο.—Στίλτε το «Βέλος».

— Κάθιςα καλìτερα ςτιν καρέκλα. Νά τόρα αρχίζι το πανιγίρι.

Φονάζο κςανά το Κόλπινο—γάντζοςα ςτο κλιδί, δεν τ' αφίνο. Κε το χέρι τρèμι.

— Πύ ί ε το διο χιλιάδες—φονάζο. Το διο χιλιάδες; Μα απαντίςτε. 'Ιρτε; 'Οχι;

— Περιμένετε,—μυρμυρίζυν κάτι απ' το Κόλπινο... Το φορτιγό εκςπρές...Στζùκα.

— Μιλàτε καθαρότερα—φονάζο. Αναφèρατε ςίμφονα με τι φόρμα.

— Το διο χιλιάδες τρία...Πέραςε το Κόλπινο.. τι νίχτα ι όρα μιδέν ίκοςι οχτό λεφτά...

— Κατάλαβα,—τυ απαντό. Κιτάζο ςτο ρολόγι. Εμπρός, βαςτάκςυ Κορυτάεβ. Εμπρός, βαςτάκςυ. Θα βαςτάκςις ςαράντα λεφτά κε θα κςεγλιςτρίςυμε εμίς κε τα χυνιά. Μόνο να μιν πέςι ςτο καζάνι ο ατμός. Ατμό, ατμό...

Πετùν διο τρένα ςτο τμίμα-μυ—μπρος τα χυνιά, πìςο το «Βèλος». Κράζι το μεγάφονο απ' τι γραμί—πότε κςεφονίζι το ένα τρένο, πòτε το άλο:

— Το «Βέλος» πέραςε τι Σλαβιάνκα. Το διο χιλιάδες κςεπέραςε το Σάμπλινο...το «Βέλος» το Κόλπινο...

Κε βλέπο, πος το «Βέλος» καταπίνι τυς ςταθμύς,

πος ςχίζι, κοματιάζι το γράφικά-μυ. Κε φτάνι τον Κοροτάεβ—ολοένα κε πιο ςιμά...Βλέπο πος διαςκορπίζι με τυς προβολίς-τυ τι νίχτα, πος πςάχνι τις ράγιες, τις τραβέρςες...Βλέπο πος ι προβολίς-τυ πατςπατέβυν προς τα μπρος ένα μικρό κόκινο φαναράκι—ίνε ι υρά τυ τρένυ τυ Κοροτάεβ. Δε θα μπορέςι να φίγι ο Κοροτάεβ. 'Οχι, ακόμα μπορί να φίγι, ακόμα μπορί... 'Εχ, νἄ-μυνα εγό πάνο ςτιν ατμομιχανί. Ο ίδιος θα δύλεβα ςτι φοτιά.

Μια κε τρία λεφτά τις νίχτας. Απ' το Σάμπλι-νο ος το Τόςνο τυ μένυνε να πάι ίκοςι λεφτά.

Σοπένι το Τόςνο. Δεν ίνε ο Κοροτάεβ...Μια κε πέντε...Δεν ίνε...Μια κε οχτό. Μα τί έπαθε;

Μια κ' ενέα λεφτά.

Το διο χιλιάδες πέραςε το Τόςνο.

Αναφέρι ο εφιμερέβον—έτρεχςε ςτιν κιριότερι γραμί. Ο Κοροτάεβ κάτι φονάζι απ' τιν ατμομιχανί, μα τι φόναχςε μέςα ςτον κρότο δεν ακύςτικε.

Νε κ' εγό ο ίδιος καταλαβένο, τι μπορύςε να φονάχςι ο Κοροτάεβ. 'Εχαςε τι δίναμί-τις ι Στζύκα. Τίποτα δε βγένι απ' αφτί... Να μπορύςε τρία λεφτά νορίτερα νἄρτι ςτο Τὸςνο, γιατί τόρα το «Βέλος» θα τις καθίςι ςτιν υρά. Γιατί νά, νά— το Υςακί...'Εμινε το τελεφτέο διάςτιμα κε νά-ςυ. Μια κε ίκοςι λεφτά τις νίχτας. Το «Βέλος» επίςις πέραςε το Τὸςνο. Προφτένι. Ενέα λεφτά απέχυν το ὲνα απ' τ' άλο τα τρένα. Ε, διάβολε...Θα πρέπι να κλίςο μπρος ςτο «Βέλος» το ςιματοφόρο. Γιατί θα πέςι απάνο. Ζιτό το μπλοκ-ποςτ.

Δεν κατεβάζο το χέρι απ' το κλιδί. Πατό το πεντάλ κε με τα διο-μυ πόδια.

Τόρα θα φανί το «Βελος» στο μπλοκ-ποστ. Τόρα θα το δι ο σιματοδότις...Θα τον διατάκσο να τυ κλίσι το σιματοφόρο...

Μα μπορί να γίνι αφτό το πράμα — να βαστάκσο το «Βέλος» κε μάλιστα σε τέτιο τιποτένιο σταθμό;

Κάθυμε, το χέρι ίνε πάνο στο κλιδί τυ σελέχτορα.

— Σιμόνι, — μυ φονάζι το μεγάφονο. Ο σιματοδότις απ' το μπλοκ-ποστ αναφέρι. Φάνικαν τα φότα, σίντροφε ντισπέτζερ. 'Ερχετε το «Βέλος».

Κράτισα την ανάσα-μυ...κε εκστόμισα:

—-Κλίστε!

—Τί; Να κλίσο;—ροτάι φοβιζμένα ο σιματοδότις.

— Σίντροφε ντισπέτζερ.

Κι' άκσαφνα το μεγάφονο έτρικσε μ' άλι φονί:

—Εγό ίμε το Υσακί. Παραλαβένο το διο χιλιάδες.

—Το Υσακί; Μα δε μπορί να γίνι αφτό! Σταθίτε! Μπλοκ-ποστ, αφίστε να περάσι το «Βὲλος». Υασακί! Φονάκστε τον Κοροτάεβ.

—Εγό ίμε εδό σίντροφε ντισπέτζερ, στο σελέχτορα

—Εσι ίσε Κοροτάεβ;

—Εγό, ο ίδιος.

—Πρόφτασες; ίρτες;

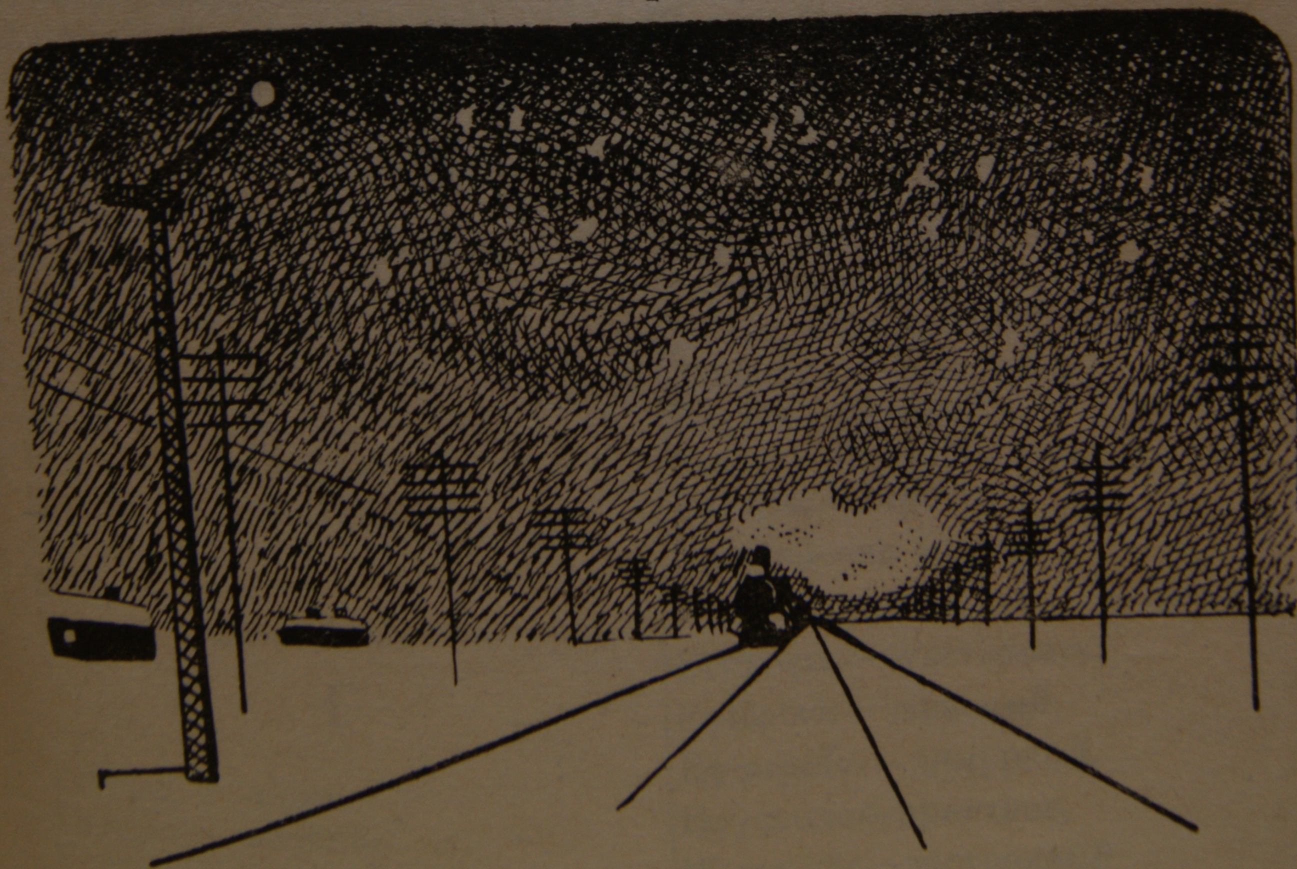
—'Εφτασα με το καλό. Κατά τρία λεφτά έφιγα απ- το «Βέλος» Μόλις κε σιμάζεπσα την υρά-μυ απ' αφτό. Στο Υσακί δα ο ίδιος κσέρετε, τι ανίφορος ίνε.

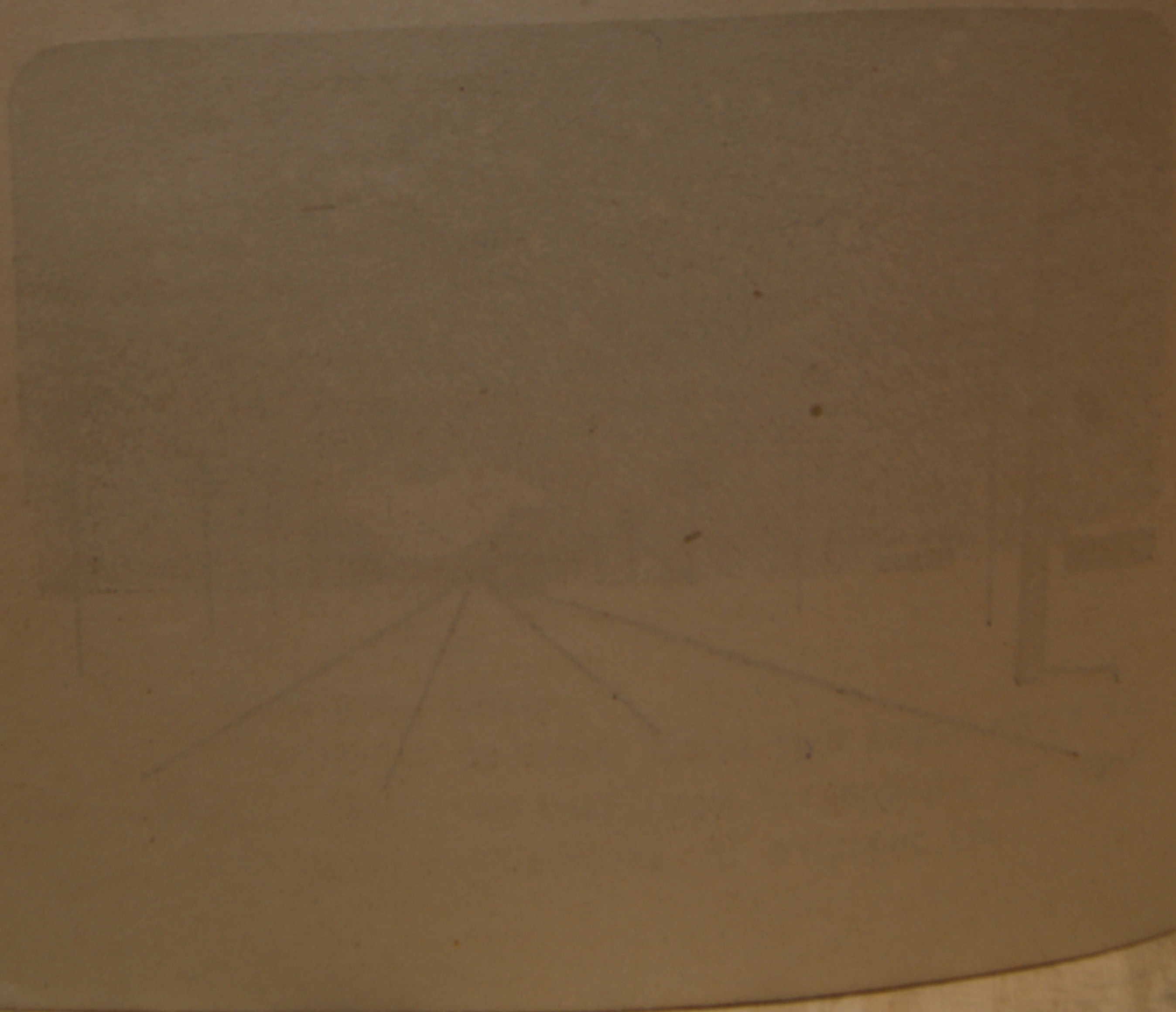
— Ίςε λεβένταρος, Κοροτάεβ. Πρότις τάκςις μιχανοδιγός.

Κ' εγό ύτε έλπιςα. Σκέφτικα, κςίνιςες. Ήθελα ακόμα να σταματίςο το «Βέλος».

— Τι λέτε καλέ, ςίντροφε ντιςπέτζερ. Εγό φόνακςα ςτο Τόςνο ςτον εφιμερὲβοντα, ότι θα φίγο απ' το «Βέλος». Κε το δρόμο τον βάςτακςα επίτιδες για τον ανίφορο.

Ανέβαςα τον ατμό κε πίρα τον ανίφορο. Αλιοτικα δε θα τάβγαζα πέρα, ςίντροφε ντιςπέτζερ. Κι' ακριβός έφταςα, αλιότικα...

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

Α

Αβλά[illegible] ι, το—борозда.
'Αδ[illegible], ι--разрешение.
Αδι[illegible] οδο, το—тупик.
'Αδ[illegible]α—понапрасно.
Αετός, ο—орел.
Ακατανόιτος—непонятный.
Ακριβός—точно, именно.
'Ακσαφνα—вдруг.
'Ακσονας, ο—ось.
Αναφορά,ι—доклад.
Αμφιβολία, ι—сомнение.
Ανίφορος, ο—под'ем.
Αντικαταστάτις,ο—сменный,заместитель.
Αντικαταστένο—сменять.
Αντίκρι—напротив.
Απαγορέβετε—запрещается.
Αψίς—горячий.
Αραχνιά, ι—паутина.
Αργοπόριμα, το—опоздание.
Ατμός, ο—пар.
Αφστιρότατος—строжайший.

Β

Βάρδια, ι—смена.
Βέλος, το—стрела.
Βιάζομε—торопиться.
Βιασίνι, ι—торопливость.
Βιδόνο—винтить.
Βόλι, το—пуля.
Βολικός—удобный, ему по руку.

Γ

Γάντζος, ο--крюк.
Γαντζοτός--цепкий.
Γιτονικός—соседний.

Δ

Δεν κάνι—нельзя.
Δέχτις, ο—трубка (телефона).
Διασταβρόνο—пересекать, перекрещивать.
Διάστιμα σιδερόδρομο, το—перегон.
Διαταγί, ι—приказание.
Δικαστίριο, το—суд.
Διορίζο—назначать.
Δίπλα—рядом.
Δρομολόγιο, το—расписание.

Ε

Εβρίχορα—просторно.
'Εκσοδο, ι--выход.
Εκσοραιζμός ,ο—прикрасы.
Εκσοχικός—дачный.
Εκστομίζο—выпаливать.
'Εμπιρος—опытный.
Ενδιάμεσος—сквозной.
'Ενκερα—во время.
Ενκικλιακός—циркулярный.
Εντάκσι—в порядке.
Επιβατικός—пассажирский.
Επιβάτις, ο—пассажир.
Επίγον—срочный.
Επίσιμα—официально.
Επίτιδες—нарочно.
Επιτόπο—на месте.
Επιτρέπο—позволять, разрешать
Εστάνομε—чувствовать.
Εφεδρικός—запасный.
Εφιμερέβον—дежурный.
Εφχάριστο—приятное.
'Εχταχτος—экстренный.

Z

Ζβέλτα — шибко.
Ζβέλτος — юркий.
Ζβέρκος, ο — затылок.
Ζβιςτίρα, ι — резинка (ученическая).
Ζίλος, ο — усердие.

Θ

Θα πι — значит.
Θερμαςτίς, ο кочегар.

Ι

Ιδικός — особый.
Ιμερολόγιο, το — журнал (календарь).
Ιπερταχίς — сверх-скорый.
Ιπέφτινος — ответственный.
Ιπολογίζο — расчитывать.
Ιψικάμινος, ι — доменная печь.
Ιχνογραφό — чертить.
Ίχνος, το — след.

К

Κάθετος — вертикальный.
Καθίκο, το — задача.
Καθιςτέριςι, ι — опоздание.
Καθοριςμένος — точный, определенный.
Καρτςικίζο — подхлестывать.
Κανονιςμός, ο — устав, правила.
Καρέκλα, ι — стул.
Καςετίνα, ι — шкатулка.
Καταπόδι — по пятам.
Καταφερτζίς, ο — ловкач.
Κέρδος, το — барыш, прибыль.
Κίκλος, ο — круг.
Κλιδούχος, ο — стрелочник.
Κςανά — снова, опять.
Κςεχαρβαλόνο — запарывать.
Κράζο — гаркать.
Κουβέντα, ι — разговор, беседа.
Κουβεντιάζο — беседовать.
Κουζινέτο, το — букс, подшипник.
Κούφιος — пустой.

Λ

Λαδοτίς, ο — смазчик.
Λεμός, ο — шея.

М

Μαβίς — синий.
Μαλόνο — спорить.
Μαντίας, ο — шинель.
Μεγάφονο, το — громкоговоритель.
Μιτερός — острый.
Μιχανοδιγός, ο — машинист.
Μονοπάτι, το — тропочка.
Μου έτιχε — попался мне (случилось).
Μουντζουρόνο — марать.

N

Νόμιμος — законный.
Νιόβγαλτος — новичок.
Νίμα, το — нитка.

О

Ολοταχός — на полный ход.
Ομαλός — ровный.
Οπιοςδίποτε — любой.
Όπου τίχι — где попало.

П

Παγίδα, ι — ловушка.
Παραδέχομε — признавать.
Παρακολουθό — следить.
Παραλαβένο — принимать.
Παραμορφόνο — коверкать.
Παρατίριςι —, ι — замечание.
Περίπτοςι, ι — случай.
Περιςτατικό, το — случай.

Πίεσι, ι—давление.
Πιδό—выскакивать, прыгать.
Πιόνι, το—шашка.
Πίρα, ι—опыт.
Πίργος,ο—башня.
Πιρετὸς, ο—лихорадка.
Πολίπλοκος—сложный.
Πορτιέρις, ο—швейцар.
Προβολέας, ο—прожектор.
Πσάχνο—искать.

Р

Ράγιες, ι—рельсы.
Ριψοκιντινέβο—рисковать.

Σ

Σαλγάμι, το—брюква.
Σαλάτα, ι — каша в переносном смысле.
Σιματοφόρος, ο—семафор.
Σινδέτις, ο—сцепчик.
Σινίδισι, ι—совесть.
Σινίθος—обычно.
Σίνκρυσι, ι—столкновение.
Σινοδός, ο—проводник.
Σινχίζυμε—волноваться.
Σκὰθαρος, ο—букашка.
Σχιματίζο—составлять.
Σταθμάρχις, ο—начальник станции.
Στέγι, ι—крыша.
Στέρνα, ι—цистерна.
Στιγμὶ, ι—точка, момент.
Στιν υσία—в сущности.
Στυμπομένος—забитый.
Σφραγίζο με μολίβι—пломбировать.

T

Τάξι, ι—порядок, класс.
Ταξινομικός σταθμός, ο—сортировочная станция.
Τα τσίτοσε—насторожился.
Ταχιδαχτιλυργός, ο фокусник.
Τεθλασμένι, ι—кривая (линия).
Τετράγονο τις ντάμας, το—шашечница.
Τις ιπιρεσίας—дежурный.
Τί τρέχι;—что такое, в чем дело?
Τιχένι—бывает.
Τμίμα, το—участок.
Το ίδιο κάνι—все равно.
Το σκάνο убежать.
Τραβλίζο мямлить.
Τρένο, το—поезд.
Τριφερότιτα, ι—нежность.

Y

Υσία, ι—суть, сущность.

Ф

Φιλομετρό—перелистывать.
Φλίαρος—болтливый, болтун.
Φόδρα, ι—подкладка.
Φρενάρο—тормозить.
Φρένο, το—тормоз.
Φροντίδα, ι—забота.
Φτάνι—довольно.
Φύντα, ι—кисть.

X

Χαρακόνο—чертить.
Χὰσκο—зевать.
Χαλβάς, ο—халва. В переносном смысле: «шляпа».
Χιρότερο—хуже.

ТІМІ—75К.

ЦЕНА—75К.

